

کارگاه اینترنتی هنر معاصر

Online Contemporary Art Workshop

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر

The First Online Contemporary Art Workshop

کارگاه اینترنتی هنر معاصر
Online Contemporary Art Workshop

مرکز هنرهای تجسمی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

موسسه توسعه
هنرهای تجسمی معاصر

مرکز هنر پردیس
Paradise Art Center

عنوان:

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر

مدیریت کارگاه:

نادعلیان، احمد / ۱۳۴۲

برگزارکننده کارگاه:

مرکز هنر پردیس

با حمایت:

موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر

تیم اجرایی:

نوشین موسوی، مسلم سعید و ساره ملکی

طراح گرافیک:

ساره ملکی

نشانی:

تهران، خیابان پیروزی، صددرستگاه، (بستان منش)، غنچان کوچه شهید صاحب الزمانی پلاک ۱

کد پستی:

۱۷۶۵۷-۵۶۹۷۳

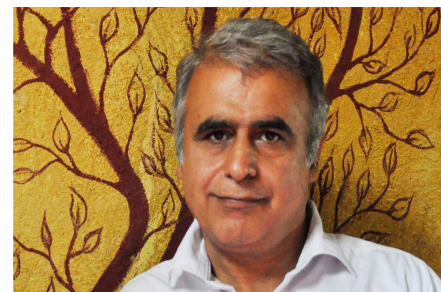
تلفن همراه:

۰۹۱۲۱۴۸۲۱۷۷

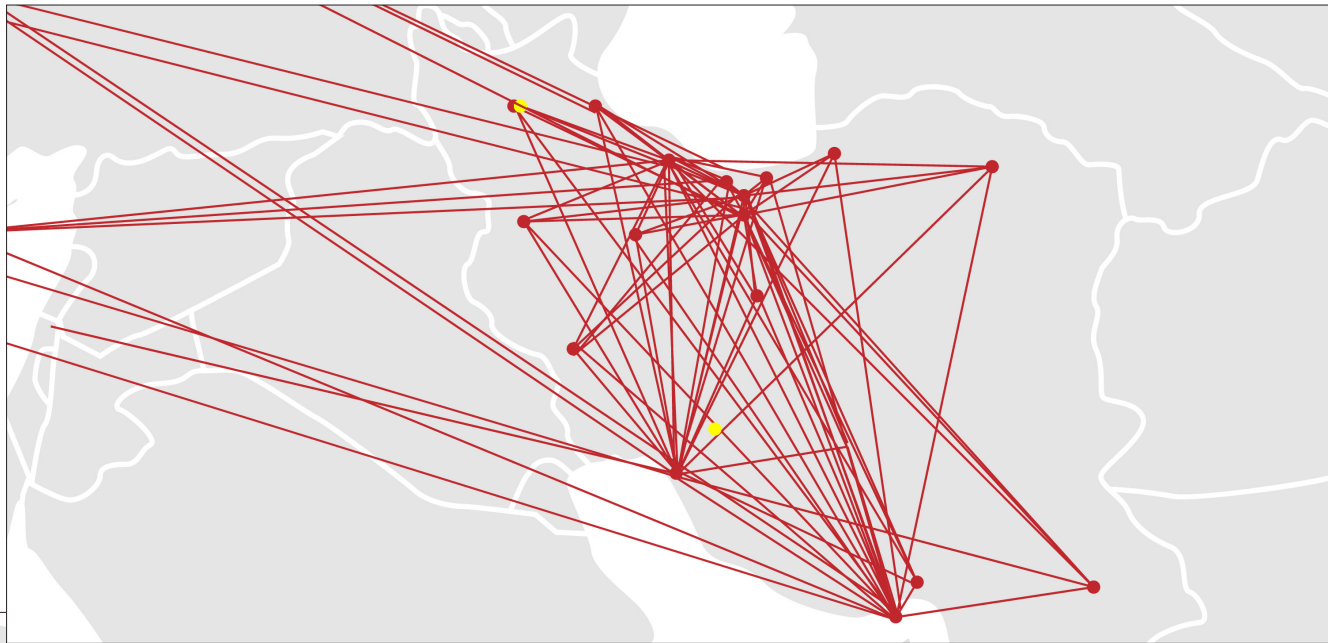
سایت: www.riverart.net/amozech

نشانی اینستاگرام: @ahmad.nadalian

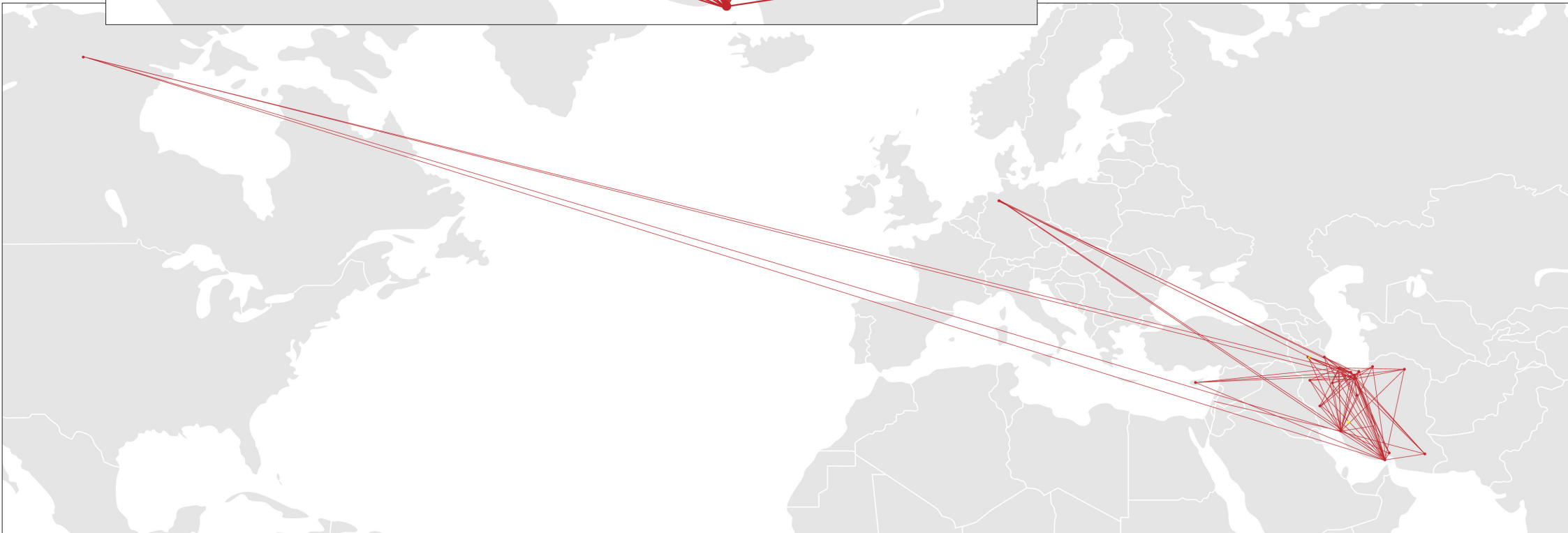
نادعلیان در سال ۱۳۴۲ در سنگسر متولد شد. در سال ۱۳۶۷ از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران در رشته نقاشی فارغ‌التحصیل شد. در سال‌های ۱۳۶۹-۱۳۷۰ در موزه‌ها و مراکز فرهنگی فرانسه مشغول مطالعه تاریخ هنر ایران و جهان بود. سپس در سال ۱۳۷۰ به انگلستان رفت و پس از چند سال زندگی و تحصیل در آنجا در سال ۱۳۷۵ دوره دکتری (Ph.D) در دانشکده «ساخت محیط» از دانشگاه مرکزی انگلستان (UCE) اخذ کرد. نادعلیان در سال ۱۳۶۳ در دوران دانشجویی تدریس در کلاس‌های پیش‌دانشگاهی را شروع کرد. پس از بازگشت از اروپا سال‌های زیادی در دانشکده‌های هنری درزمینه طراحی و تاریخ هنر تدریس داشت. سال‌های زیادی در مقطع دکتری درس «زبان و بیان هنر جدید» را به عهده داشت. اگرچه سال‌های زیادی در دانشکده‌های هنری تدریس داشت اما زندگی در طبیعت و جزایر جنوب فصول جدیدی در هنر او به وجود آوردند. ابتدا هنر زیست‌محیطی و حالا بیشتر درزمینه هنر اجتماعی فعالیت دارد. آثار نادعلیان در بیش از ۷۰ کشور دنیا در شرق تا جزایر ژاپن در شمال تا جزایر شمالی فنلاند در قطب و در غرب تا غربی‌ترین نقطه آمریکا پراکنده هستند. تدریس عملی محیطی و هنر جدید در محیط‌های دانشگاهی را از سال ۱۳۷۷ شروع کرد. سفرهای پی‌درپی به گوشه و کنار ایران و دنیا برای انجام هنر محیطی و برگزاری و شرکت در رویدادهای هنری همیشه همراه با تشکیل کارگاه بوده است. نخستین کارگاه اینترنتی هنر معاصر که توسط «آموزشگاه هنر پردیس» با مدیریت احمد نادعلیان پیشنهاد شد و با حمایت موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر برگزار شد. این دوره شامل مباحث مستمر نظری و عملی بوده و به مدت ۳ ماه از تاریخ ۱۵ فروردین ۱۳۹۹ شروع و تا ۱۵ تیر ۱۳۹۹ ادامه داشت. مجموعه حاضر هنرمندان شرکت‌کننده در کارگاه و آثار آن‌ها را معرفی می‌نماید.

کارگاه اینترنتی هنر معاصر
Online Contemporary Art Workshop

پراکندگی جغرافیایی شرکت کنندگان

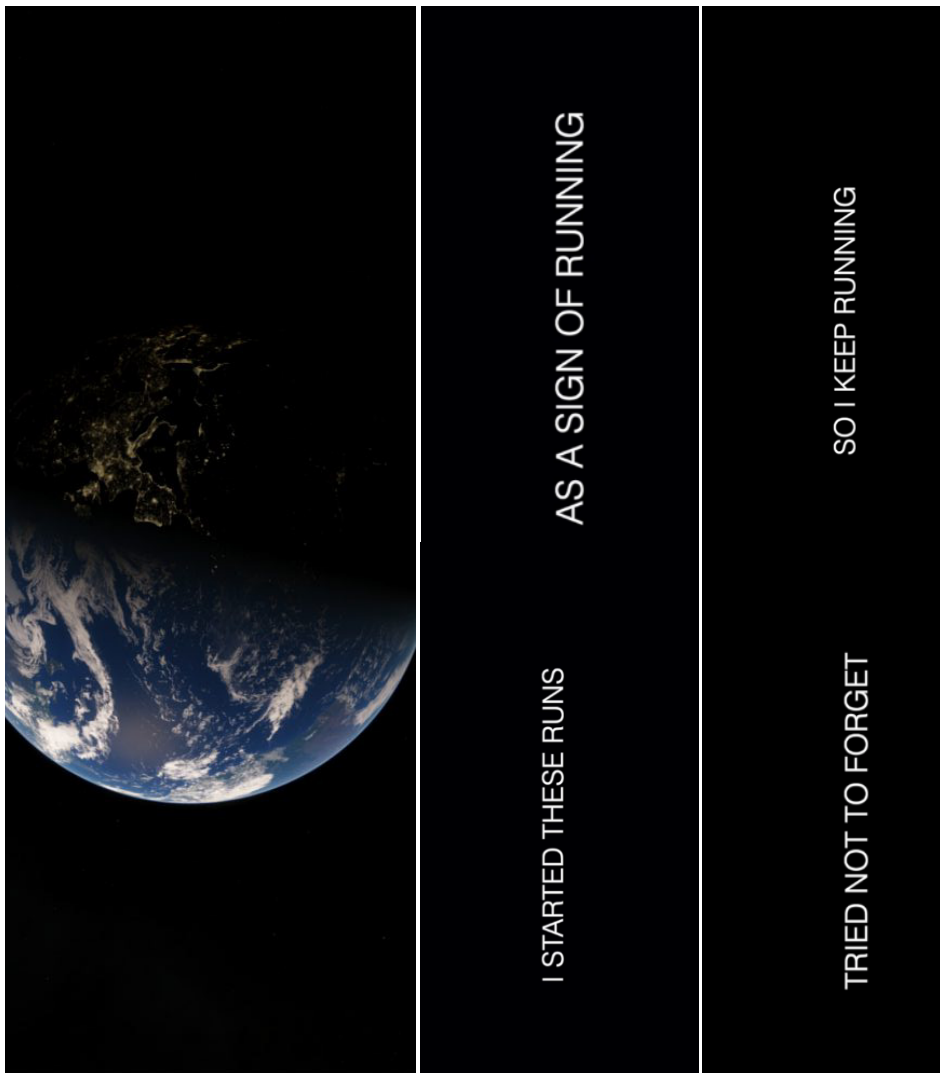

مقدمه‌ای بر هنر معاصر

بودن برای بسیاری در این دوران بودن و برای بسیاری دیگر سازگاری با مسائل دوران ارجاع داده می‌شود. تفاوت نگرش در یک جامعه نیز طیف وسیعی از سلیقه‌ها را در بر می‌گیرد. هنر در گذشته اغلب با زیبایی و امور متعالی پیوند داشت. هنر مدرن زیبایی و نازیبایی را به تصویر کشید. آشوب و ناملاطت بیرون یا درون هنرمند را بروز داد. اگر چه اغلب هنر موسوم به دوره مدرن اغلب انتزاعی بود و از داستان‌سرایی و روایت‌گری دوری می‌کرد. در دوره‌ای که پس از مدرن قلمداد شده گاهی هنر به سنن پیش از مدرن رجوع مجدد داشت. هنر مدرن به‌عنوان یک انتخاب موجود در سنت به حیات خود ادامه داد. مهم‌تر از این موارد رویکردهای فکری، اجتماعی و فناوری‌های پس از مدرن نیز در محتوای هنر و چگونگی آن نقش داشتند. بنابراین هنر معاصر می‌تواند متضمن تمام سنن پیشامدرن، دوران مدرن و تجربیات امروزی باشد. اگر ما مرز بین هنر و بازتولید را مشخص کنیم هنر معاصر می‌تواند جلوه‌های بسیار گوناگونی داشته باشد. در دوران شیوع کرونا و جبر فاصله‌گیری اجتماعی به مدد قابلیت‌های اینترنت و تعاملی دوسویه سعی کردیم که کارگاهی داشته باشیم که هنر را در بستر فضایی معاصر تجربه و با رسانه‌های امروزی برای نمایش بازنشر کنیم. گزارش دیجیتالی پیش‌رو هنرمندان شرکت کننده، گزارش و نگرش کار آنها را معرفی می‌کند.

هر هنری در زمانه خود معاصر است. اگر معاصر نباشد هنر نیست. در هر دوره‌ای هنر معاصر وابستگی عمیقی به زمان و مکان دارد. بنابراین تعریف مصداقی هنر معاصر در طول زمان بی‌اعتبار خواهد شد. اندیشمندان و فلاسفه همواره هنر را تعریف کرده‌اند و گفته‌اند که ریشه در کجا دارد و چگونگی تجلی پیدا می‌کند. آنها همواره می‌گویند که هنر تا زمان آنها چگونه بوده است. یکی از مشکلات فهم تعاریف آنها این است که درک مفهوم کلماتی که آنها به کار برده‌اند همواره تغییر کرده است. بنابراین فهم اینکه دقیقاً آنها چه می‌گویند دشوار است. دانستن و آگاهی نسبت به آرای اندیشمندان گذشته و امروز سودمند است ولی کافی نیست. چون تعاریف آنها کلی و مسبوق به سابقه است و به هنرمند نشان نمی‌دهند که چه راه و روشی را به‌صورت عینی و عملی دنبال کنند. هنرمندان سعی نمی‌کنند هنر را تعریف کنند. آنها هنر را عمل می‌کنند و دایره تعریف شده متفکران را بسط می‌دهند. هنرمندی که امر تعیین‌شده و اجرا شده در گذشته را عینی یا تکرار کنند به صنعت بازتولید هنر روی می‌آورد و گذشته را تکرار می‌کند. اما تجربه نشان داده است که هنرمندان بسیاری به هنر گذشته دور یا پیشین رجوع کرده‌اند، بار مفهومی، بصری آن را بازتعریف یا بازتیین کرده‌اند. البته امروزه افراد مختلف می‌توانند استنباط بسیار متنوعی از این هنرها داشته باشند. برداشت کلی ما از معاصر بودن، متعلق بودن به زمانه یا دوران حیات انسان‌ها است. در کنار متحول‌شدن مفهوم هنر مدت زمان معاصر بودن روز به روز کوتاه‌تر می‌شود. معاصر

فروغ نوعی Forough Noei

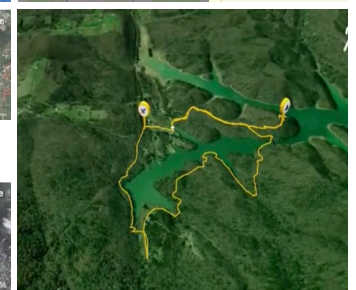
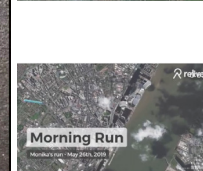
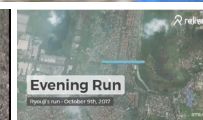
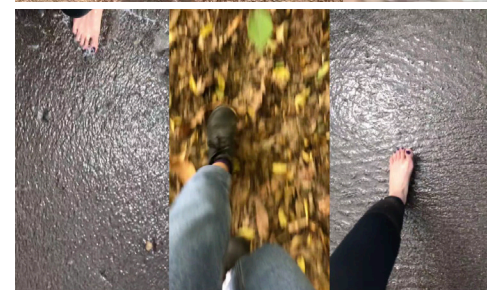
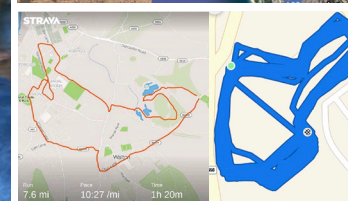
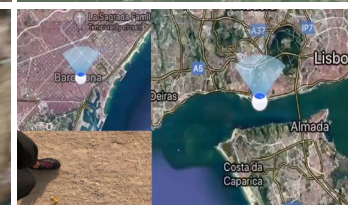
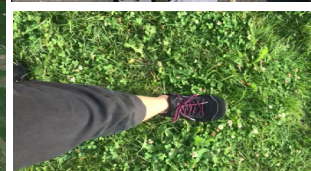
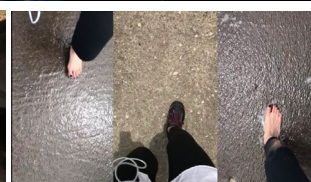
محل تولد: اردبیل
میزان تحصیلات: کارشناسی هنرهای اسلامی گرایش سفال
پیشه: سرامیست، آموزش سفالگری و مجسمه سازی
حوزه فعالیت هنری: سرامیک، هنرهای جدید
Forough.noei@gmail.com

به نشانه دویدن

من همیشه در حال دویدن و سیر و سفر کردن هستم؛ این پروژه در رابطه با مشکل فراموشی و ضعف در مسیریابی و به خاطر نسپردن مسیریست که در طول روز طی کرده و یا میکنم. حالا که باید در خانه ماند در رویاهایم سفر میکنم، در آغاز این سفر، شروع کردم به دویدن های مجازی در کوچه و خیابان ، و طبیعت جاهای مختلف زمین را تماشا می کنم. گاهی جنگل های آمازون را از بالا می بینم؛ گاهی در کوچه های شهر مراکش قدم می زنم و شاید یک زمانی پاریس یا نیویورک باشم... در این پروژه من سفری چند ساعته به دور دنیا دارم .

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

فرزانه نجفی Farzaneh Najafi

محل تولد: مشهد
محل سکونت: گرگان
میزان تحصیلات: دکترای ارتباطات تصویری
شغل: استادیار گروه ارتباط تصویری دانشگاه گلستان
حوزه فعالیت هنری: هنر معاصر

Email: _ Natureartist76@gmail.com
Website: Farzanehnajafi.com

ما دیگر نمیتوانیم یکدیگر را در آغوش بگیریم

نوروز بزرگترین جشن باستانی ایران زمین از جایگاه ویژه ای در اغلب خانواده های ایرانی برخوردار است. همراه با سبز شدن زمین و پدیدار شدن شکوفه های زیبای بهار نه تنها حال و هوای طبیعت دگرگون می شود بلکه شادی وصف ناشدنی در بین انسانها همه گیر می شود. همه ساله ما ایرانیان به بهانه نوروز بار دیگر یکدیگر را در جشن بیداری زمین سخت در آغوش می گیریم. اما امسال وضعیت جهان در آستانه شکفتن شکوفه های گیلاس رنگ بی مهری به خود گرفته است. همه ما از یکدیگر فاصله گرفته ایم و با ترس از کنار یکدیگر رد می شویم. متاسفانه ما نتوانستیم بار دیگر یکدیگر را در آغوش بگیریم و نبض زمین را زیباتر احساس کنیم. بسیاری از ما انسانها ناخواسته و نادانسته در چرخه انتقال مرگبار ویروس کرونا شریک بوده ایم. من نیز در آغاز جشن شکوفه ها در تب می سوختم و نه تنها توان ایستادن بر روی پاهایم را نداشتم حتی توان فشردن دست هایش را نیز نداشتم. در تب می سوختم و نفس هایم در حسرت دیدن شکوفه های گیلاس و در حسرت در آغوش گرفتن عزیزانم به شماره افتاده بود. من یک ناقل بودم.

اجرا» ما دیگر نمیتوانیم یکدیگر را در آغوش بگیریم»،
که در غالب ویدئو رکورد شده است بر اساس ایده اجرا»
یک دقیقه سکوت» مارینا آبرامویچ اجرا شده است.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

We are Infected by Covid-19, and Couldn't
Kiss Each Other in The First Day of New Year 1399.

سمیه مهریزی ثانی Somayeh Mehrizisani

محل تولد: مشهد

میزان تحصیلات: دکتری تخصصی پژوهش هنر
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: کارشناسی و کارشناسی

ارشد طراحی گرافیک

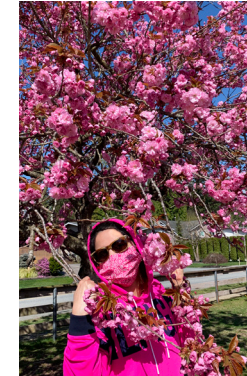
محل سکونت: ونکوور کانادا

شغل: مدرس دانشگاه، پژوهشگر هنر، عکاس و مدیر هنری

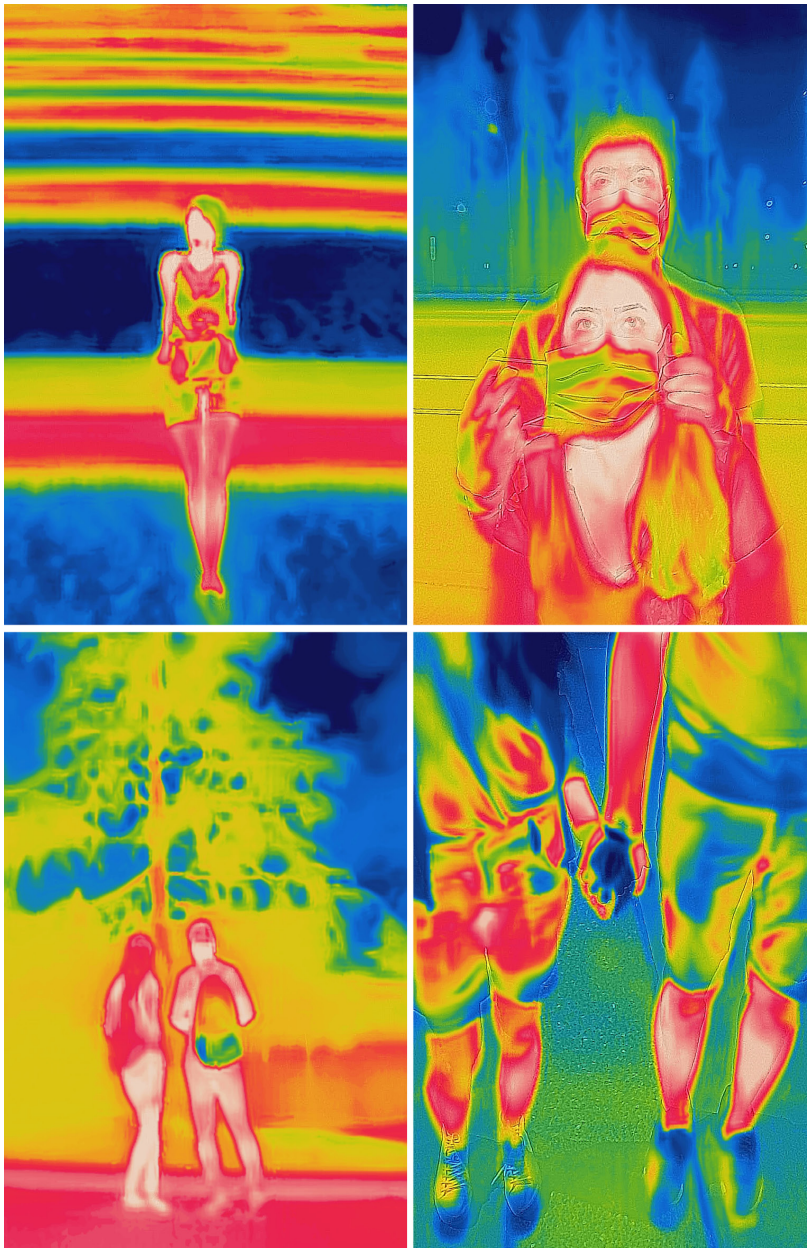
حوزه فعالیت هنری: پژوهش، عکاسی و طراحی

زیست پایدار (طراحی گرافیک سبز)

www.linkedin.com/in/somayeh-mehrizi

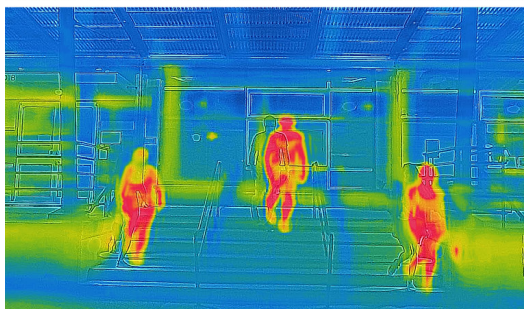
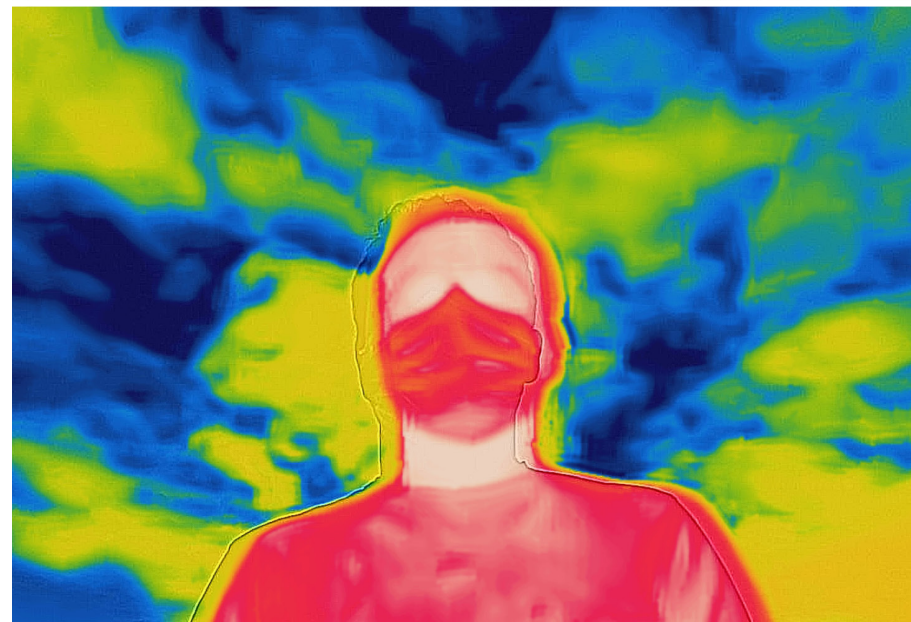
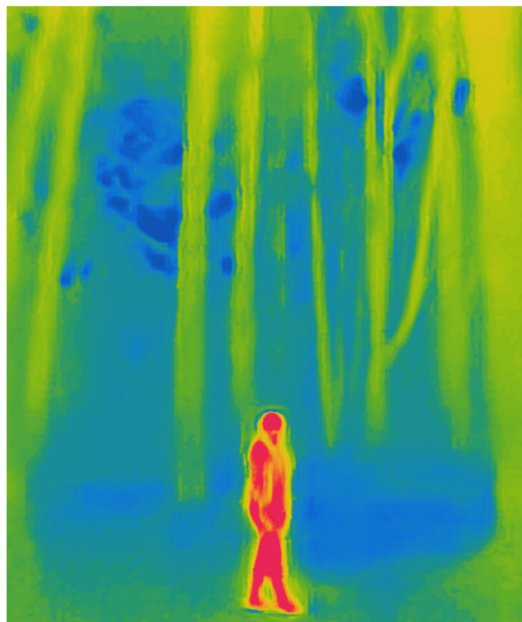
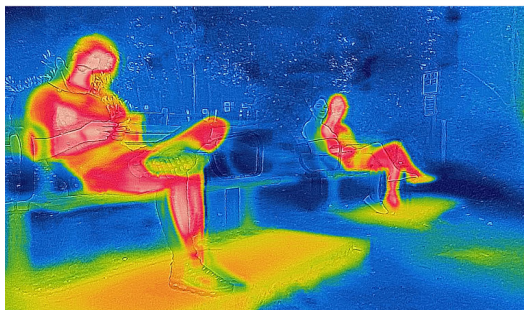
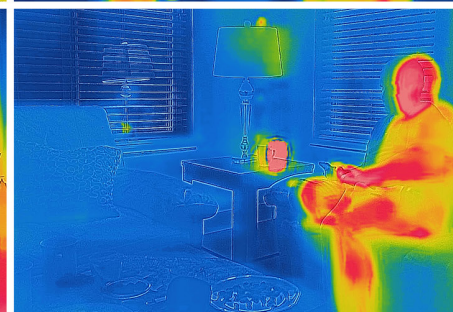
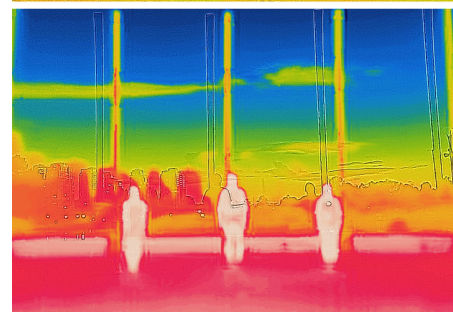
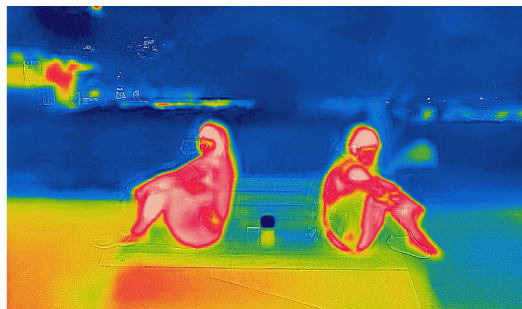
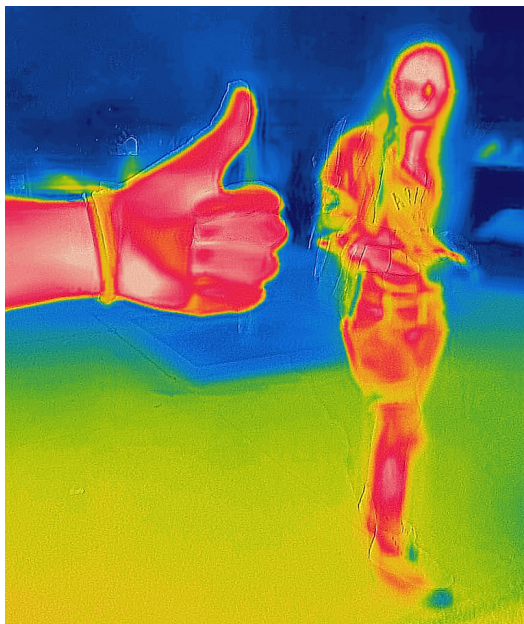

Covidography

چندی است که از شیوع ویروسی تازه و ناآشنا در جهان می‌گذرد. ویروسی که در کالدهای انسانی جا خوش کرده و چهره انسان‌ها و روابط میان آن‌ها را دگرگون ساخته و به یکی از ترس‌های مشترک بشر امروز بدل شده است. کرونا به عنوان یک ابر موضوع، ورای جغرافیا و قومیت‌ها، تأثیرات عمیقی بر زندگی اجتماعی انسان‌ها داشته است. این دگرگونی نگرش و جهان‌بینی جدید، آن قدر متفاوت و عمیق بوده که برخی مفاهیم انسانی، پیش و پس از کرونا به کلی متحول شده است. تغییرات ناشی از این ویروس عالم‌گیر در سطح عمومی جامعه، در چهره و رفتار، پوشش و گفتار، کسب و کار و تعاملات اجتماعی مردم قابل تشخیص است. در حال حاضر، مهمترین راهبرد مبارزه با کرونا، غربالگری مردم و قرنطینه افراد آلوده است. یکی از کارآمدترین روش‌های شناسایی افراد مشکوک، نصب دوربین‌های حرارتی در مکان‌های پرجمعیت، فرودگاه‌ها، پایانه‌های مسافری، فرودگاه‌ها و مراکز تجاری بزرگ است. در دوران کرونا دیگر پاسپورت‌ها و کارت‌های عضویت، مجوز کافی برای ورود نیستند، بلکه دمای بدن به ارزش نوینی بدل شده؛ باید به اندازه کافی سرد باشید تا اجازه عبور به شما داده شود. هر روزه در رسانه‌ها، شاهد ترسیم انسان‌ها از زاویه دید این دوربین‌ها هستیم که شمایل تازه‌ای از بشر عصر فناوری را به نمایش می‌گذارد. دوربین‌های حرارتی، داده‌های گرمایی در طول موج مادون قرمز را به طیف‌های رنگی قابل مشاهده برای چشم انسان تبدیل می‌کنند. از این منظر، آدم‌ها، نقطه‌های گرمایی متحرکی هستند که می‌توانند برای دیگران تهدیدکننده محسوب شوند؛ به بیان دیگر نقطه‌های گرمایی، نشانه‌های حیات هستند که خود ضد حیاتند. نگاه چند لایه دوربین‌های حرارتی سبب شد تا سوژه را به روش متفاوتی ببینم و رویکرد زیبایی‌شناختی جدیدی را تجربه کنم. برای عنوان این مجموعه عکس، از ترکیب دو واژه (COVID 19) و (Thermography) به واژه خودساخته (Covidography) رسیدم. تلاش کردم با استفاده از زیبایی‌شناسی مرتبط با این فناوری، واقعیتی نامشهود را به اشتراک گذارم و با بصری ساختن آن به مثابه (Seeing is Believing)، توجه مخاطب را به اتفاقات در حال وقوع جلب کنم. عکس‌های این مجموعه با کمک یک دوربین حرارتی، به صورت ترموگرافی یا دمانگاری، ثبت شده است. دماهای سردتر با طیف رنگ‌های سبز، آبی تا سیاه نشانه‌گذاری شده و دماهای گرم‌تر با زرد، قرمز تا سفید به نمایش درآمده است. این مجموعه، بر منشاء انسانی این مشکل و نمایش شرایط (New Normal) تأکید داشته و مفاهیمی همچون فاصله‌گذاری اجتماعی، چهره‌های پشت ماسک، تنهایی انسان‌ها و تعامل با فضای مجازی را به نمایش می‌گذارد.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

نوشین موسوی Noushin Mousavi

محل متولد: بوشهر

میزان تحصیلات: کارشناسی هنرهای تجسمی
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: کسب موقعیت MFA
در رشته مجسمه‌سازی از دانشگاه Temple-Tyler و
Tennessee-Knoxville - فوق دیپلم گرافیک

پیشه: مجسمه ساز، گرافیست، هنرمند مستقل در هنرهای
محیطی، چیدمان و اجرا، مدرس هنرستان و دانشگاه
حوزه فعالیت هنری: مجسمه، چیدمان، هنر اجرا، هنرهای
زمینی، گرافیک، تصویرسازی، نقاشی، طراحی لباس

 noushinmousavi63@gmail.com

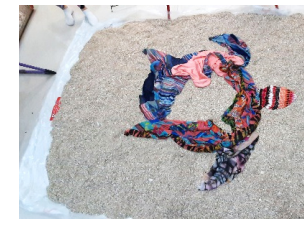
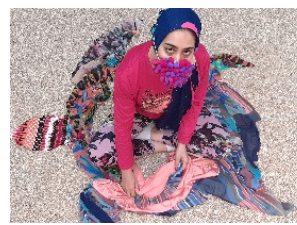
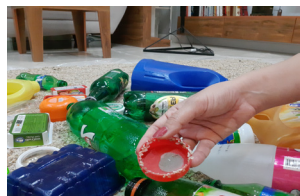
 [noushin_msv](https://www.instagram.com/noushin_msv)

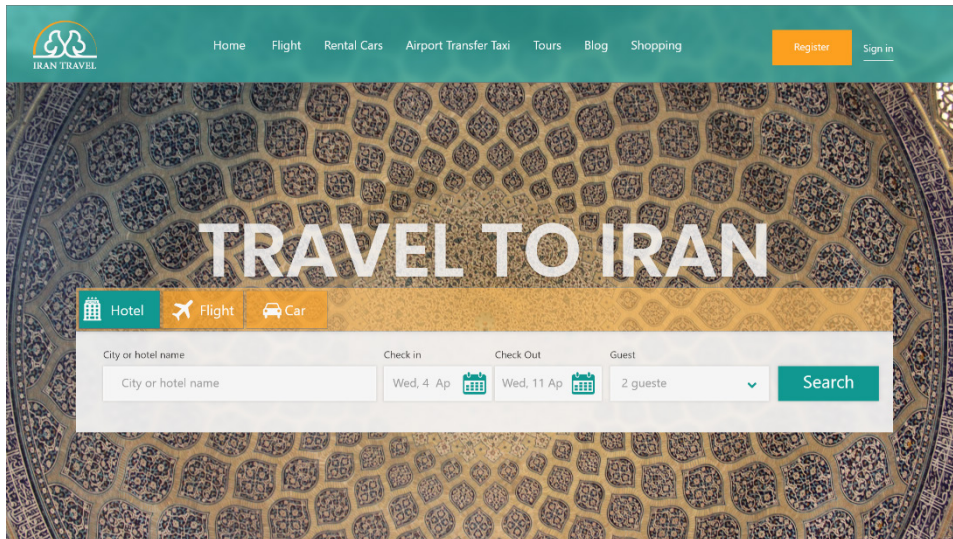

یکی از دغدغه های هنرمند معاصر حفاظت از محیط زیست است و اگر قرار باشد هنرمند در این راستا اقدامی کند بهتر است از محیط پیرامون خود شروع کند تا این عمل بومی او رفته رفته به سمت جهانی شدن پیش برود. در شهری ساحلی به دنیا آمده ام و همه ی کودکی ام در کنار دریا سپری شده است؛ به گونه ای تمام آرامش و رویکرد های هنری ام را به دریا مدیونم. او همیشه مرا صدا میزند و به سوی خود فرا می خواند. از این رو ساحل منطقه کودکی ام را به عنوان سایت اجرای اثر انتخاب و آن را بیش از پیش بررسی کردم، با مردمان آنجا ارتباط عمیق تری پیدا کردم و آن ها را در روند اجرای اثر شریک کردم. با حضور همیشگی ام در آنجا، مردم بومی بیشتر از من و هدف من شناخت پیدا کردند. آن ها همدلی خود را با صدا کردن من به نام «دختر دریا» نشان دادند. در جمع آوری زباله های پارچه ای در ساحل (لباس های جامانده از شناگران محلی، تکه های باد آورده) مرا یاری کردند و حاصل کار با تمام حس کودکی من بر روی شن ها نشست.

به دلیل گرما و شرحی تابستان دو اثر
لاکپشت و ماهی در فضای داخلی
خانه اجرا شد با تنظیم نورهای گرم و
سرد . دوباره به ساحل باز گردید.

<http://sare.novinwebsaz.net/>

اثر نهایی در لینک بالا قابل مشاهده است

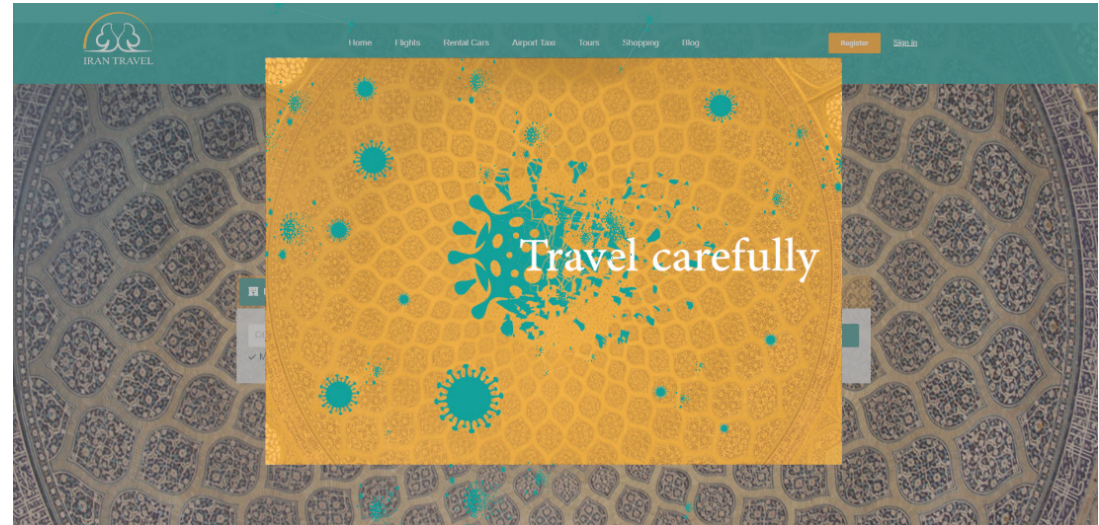
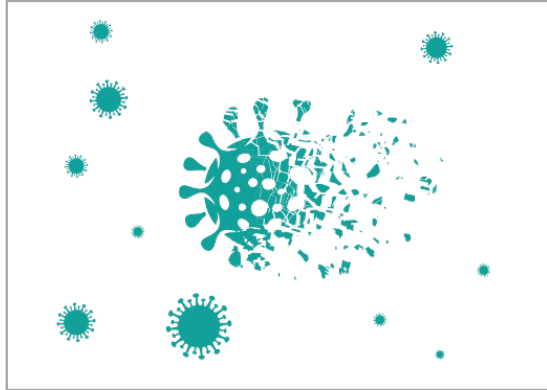
ساره ملکی Sareh Malaki

محل تولد: رشت
میزان تحصیلات: دانشجوی دکتری
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: کارشناسی و
کارشناسی ارشد گرافیک
شهر محل سکونت: تهران
شغل: طراح گرافیک، پژوهشگر و مدرس دانشگاه
حوزه فعالیت: طراحی گرافیک، طراحی رابط کاربری (UI)
sareh.malaki@gmail.com

با احتیاط سفر کن!

به عنوان یک هنرمند، برای خود، رسالتی اجتماعی برگزیدم. رسالتم، بودن، از جنس دغدغه‌مندی است. در رویارویی با چالش‌های محیط زندگی همیشه سوالی ذهنم را به خود مشغول کرده که نقش من به عنوان یه هنرمند چیست؟ نقش هنر چیست؟ و هنر چگونه می‌تواند آگاهی‌دهنده، هشداردهنده، آرامش‌بخش، همدل و همراه یا حتی اعتراض‌کننده باشد؟ یکی از چالش‌های تأثیرگذار که از ماه‌های پایانی سال ۲۰۱۹ شروع شده و همچنان ادامه دارد شیوع جهانی ویروس کووید ۱۹ است که به مناسبات و روابط انسانی رنگ و بوی دیگری داده و اثرات بسیاری روی انواع کسب‌وکارها داشته است. صنعت گردشگری در بیشتر کشورها از جمله ایران در حال دست و پنجه نرم کردن با خسارات این چالش جهانی است. مسجد شیخ لطف الله اصفهان به عنوان یکی از جاذبه‌های منحصر به فرد ایرانی به لحاظ زیبایی و هارمونی رنگ، نقش و نوع معماری برای این پروژه در نظر گرفته شده است. از تشابه تصویری نقش‌های منتشر شونده گنبد با ویروس کووید ۱۹ استفاده شده است. با انتخاب زمان و مکان سفر و فشردن دکمه جستجو، صفحه‌ای حامل نمود تصویری ویروس ظاهر می‌شود که صدای ممتد عطسه با پیام متنی با «احتیاط سفر کن» در آن نوشته شده است. نیت اصلی از طراحی و خلق اثر، اشاره به تأثیرات ویروس کووید ۱۹ روی صنعت گردشگری و از سویی نیاز انسان امروزی به سفر و تفریح است.

سایر تصاویری
که توسط طراح
رابط کاربری
طراحی شده و در
اختیار کدنویس
قرار داده شده
است.

بعد از فشردن دکمه جستجو، صفحه بالا به همراه صدای عطسه نمایش داده می‌شود.

Mahan Maghsoudi ماهان مقصودی

محل تولد: کرند غرب

میزان تحصیلات: کارشناسی

رشته تحصیلی: هنر اسلامی گرایش شیشه

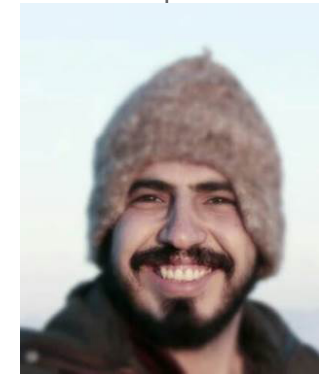
شهر محل سکونت: تبریز

پیشه: کارگاه همجوشی شیشه

حوزه فعالیت هنری: مجسمه، هنرهای جدید، نقاشی

Email: Mahan.maghsoudi@yahoo.com

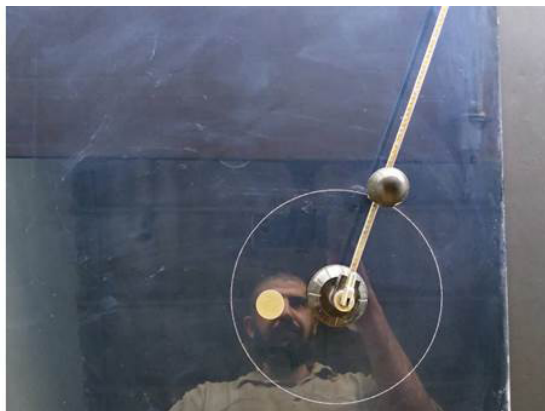
Instagram: @mahanmaghsoudi

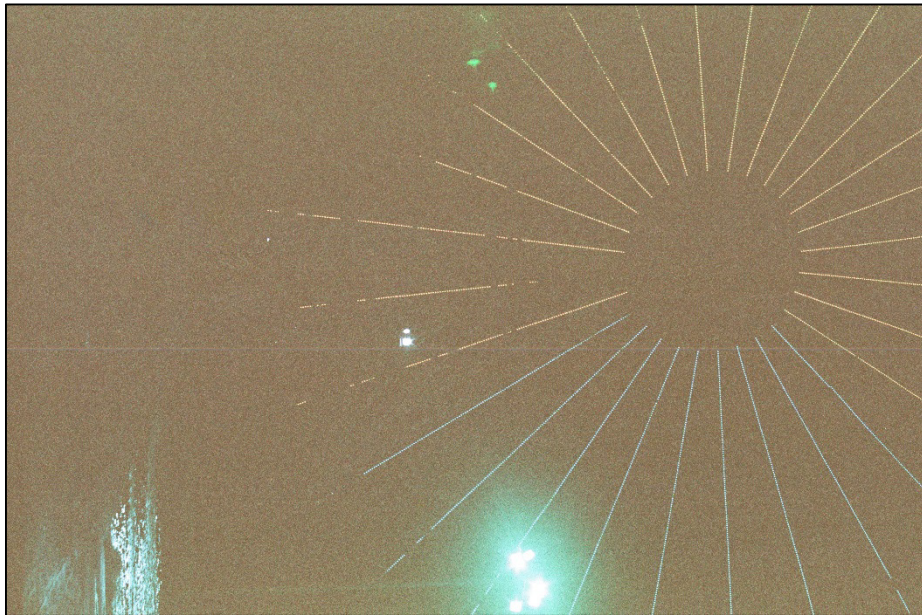

کاسه چه کنم

کاسه با آنکه از کاربردی ترین وسایل زندگی ماست، همانا شاید جزو نمادین ترین آن ها نیز باشد؛ چرا که کاسه گاهی با کل زندگی یک فرد برابر می شود. مثلا وقتی بحثی از تلافی باشد، می گویند: می گذارم در کاسه ش. انگار کاسه ظرف خالی زندگی آن آدم است که می شود فحش و ناسزا در آن گذاشت. این جا، به سبب خالی بودن، تبدیل به نمادی از استیصال می شود؛ آن چنان که در مثل های فارسی داریم که فلانی کاسه ی چه کنم چه کنم یا کاسه ی گدایی دست گرفته است. شاید حقیقتی تاریخی نیز در میان باشد که گدایان قدیم، تاس یا کاسه ای به همراه داشتند. اما مهم این است که امروزه، همه کاسه ی چه کنم چه کنم دست گرفته ایم و در این کاسه نه غذایی است نه پولی.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

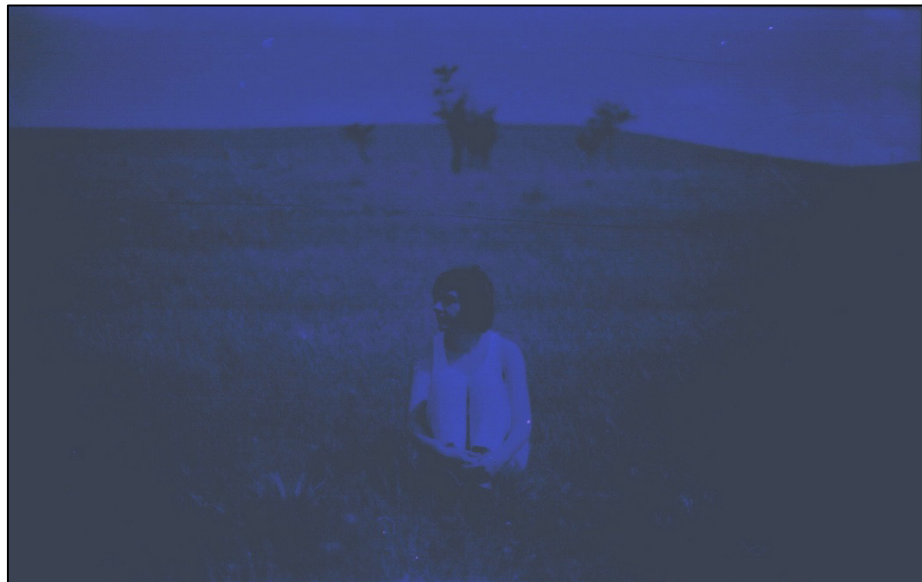
سمانه مرجبا Samane Marhaba

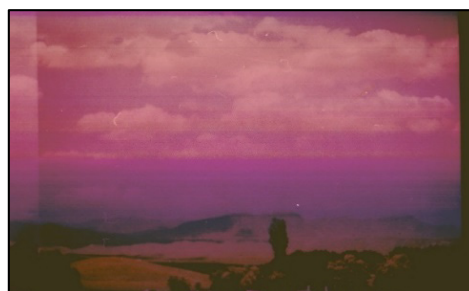
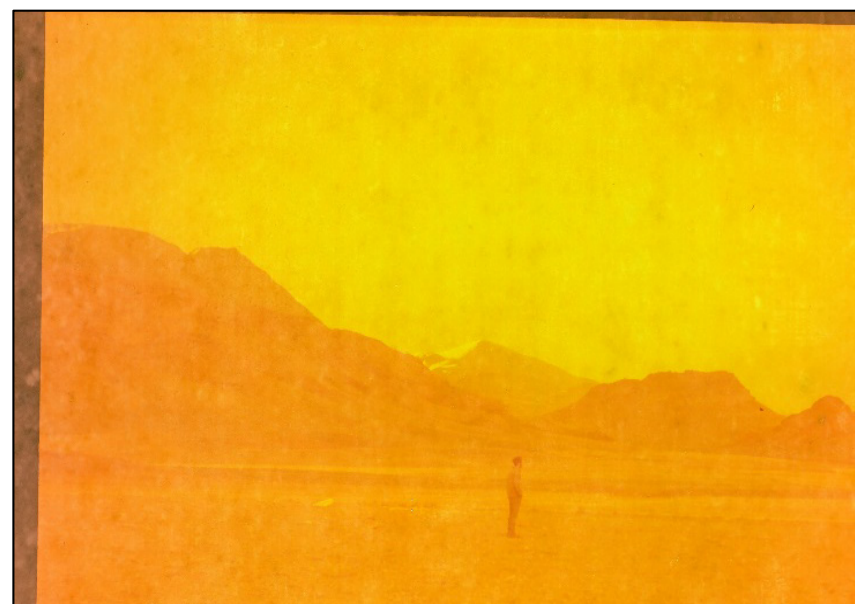
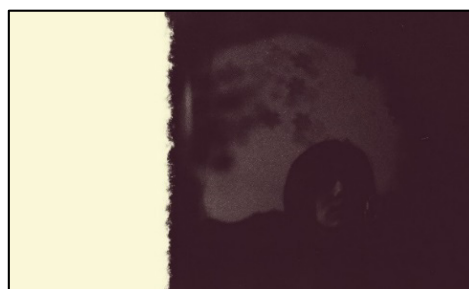
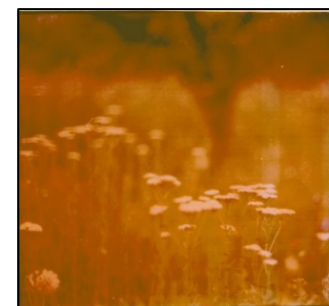
محل تولد: تبریز
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: هنر اسلامی - گرایش
شیشه / گرایش فلز
شهر محل سکونت: تبریز
حوزه فعالیت هنری: صنایع دستی (جواهرسازی) - عکاسی
Emai: samane_marhaba@yahoo.com
Instagram: samane.marhaba
marhaba.studio

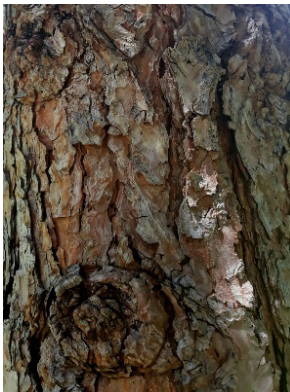
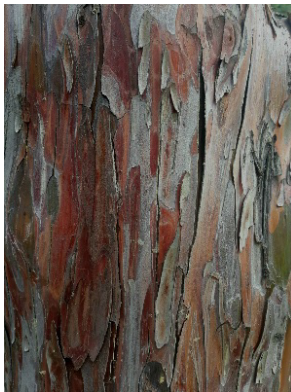
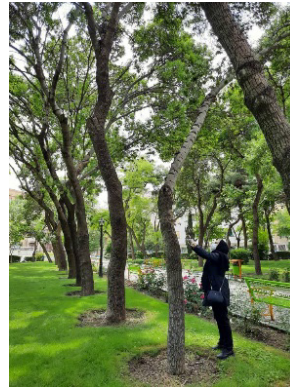
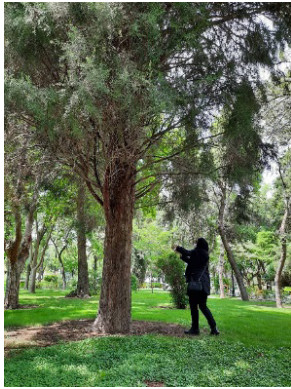

ناب و غیرقابل تکرار

«ناب و غیرقابل تکرار»، عنوانی است که میتوان برای تصاویر خلق شده به شیوه انالوگ در نظر گرفت که توجه به انتخاب دقیق سوژه و کادر به واسطه محدودیت در تعداد شات ها و مدت زمان انتظاری که تا مشاهده عکس خروجی سپری می شود، ویژگی بارز این شیوه از عکاسی است. همانطور که هر عکسی دارای بیان و فضای مختص خود است، ادغام فضاها و زمانهای مختلفی از گذشته و حال میتواند همانند خواب و خیال، تداعی گر فضای جدیدی از ابهام باشد. در پروژه حاضر که ماهیت آن بر اساس عکاسی مجدد بر روی فیلم های قدیمی ظهور نشده شکل گرفته است، عکاس فرصتی فراهم آورده که بتواند کادرهای تلفیقی ویژه ای را ثبت کند و مخاطب به جای مواجهه با امری بدیهی و آشکار، به همراه حسی از جستجوگری، سعی در فهمیدن ابهامی کند که غبار فراموشی و رنگ باختگی است.

یگانه قدیریان Yeganeh Ghadirian

محل تولد: مشهد

میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد نقاشی

رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: نقاشی/ نقاشی

شهر محل سکونت: مشهد

شغل: مدرس مراکز آموزش عالی، موسس آموزشگاه نقاشی

آرنگ، کار با کودکان

حوزه فعالیت هنری: نقاشی، طراحی، عکاسی

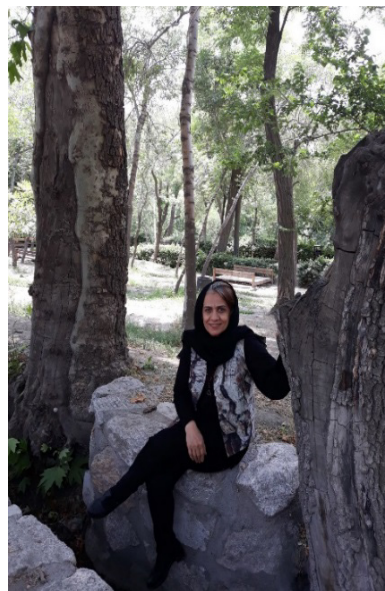
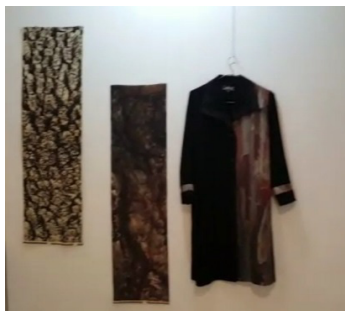
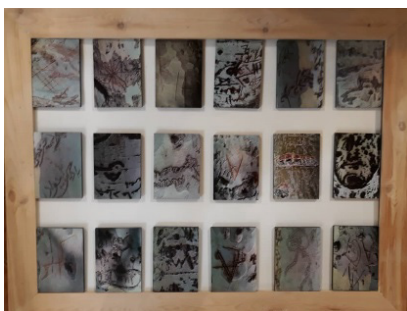
Yeganeh.arang@gmail.com

در روزهای کودکی هر گاه به دامان طبیعت می رفتم تا سرخوش از پیوستن به شکوه و سبزیگی درختان نفسی تازه کنم، در روح کودکانه ام خراشی ایجاد می شد. آنگاه که با نوازش دستان کوچکم زخم های بزرگ یادگاری را بر پیکر درختان، این سفیران صلح، لمس می نمودم، اندوهی بزرگ قلب کوچکم را می فشرد. امروز رنج آن روزها را از پنجره دوربین خود نظاره کردم و عکاسی از این یادگاری های دردناک مرا بر آن داشت تا با پرداختن به بافت های بکر و دست نخورده درختان، نقش این زیباییها را در دیدگان مخاطبان جلوه گر ساخته و آنها را از لذتی بصری سرشار سازم. نقش شیارها و بافت های زیبا و سرشار از رنگ این اسطوره های سبز را بر پارچه چاپ کرده و آن را به دستان هنرمند خیاط سپردم تا تنپوشی هماهنگ با بافت زیبای درختان بدوزد.

شاید لذت دیدار از زیبایی این نقوش بر تن، جایگزینی باشد بر زخم ها و خراش ها و این سهم من از مرهمی است که باید بر تن بی دفاع درختان گذاشت.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

Leila Fallah لیلا فلاح

محل تولد: فسا

میزان تحصیلات: فوق لیسانس

رشته تحصیلی: نقاشی

شهر محل سکونت: تهران

حرفه: نقاش و مدرس دانشگاه

حوزه فعالیت هنری: نقاشی و چاپ دستی

Email: leilaa.fallah@gmail.com

Instagram: @leilafallah_f30

Website: www.leilafallah.com

قصه

درونگرایی، عنصر بنیادی در پیدایش خانه است و درگاه واسط میان دنیای درون و بیرون است. من در شهرهای مختلف نقاشی هایی را بر روی درب خانه ی آدم هایی که برایم ویژه بوده اند کار کرده ام. و اثر برایم در واقع در زمان شکل گیری ان است؛ هنگام تعامل من با در، صاحبخانه و رنگ هایم.

من در اینجا راوی یک قصه ام؛ قصه ای مشترک میان من و تو

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

سارا فرجی Sare Faraji

محل تولد: شیراز
محل سکونت: بندرعباس
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد نقاشی
حوزه فعالیت هنری: نقاشی، مجسمه سازی و صنایع دستی

Email: Sara.Faraji9947@gmail.com

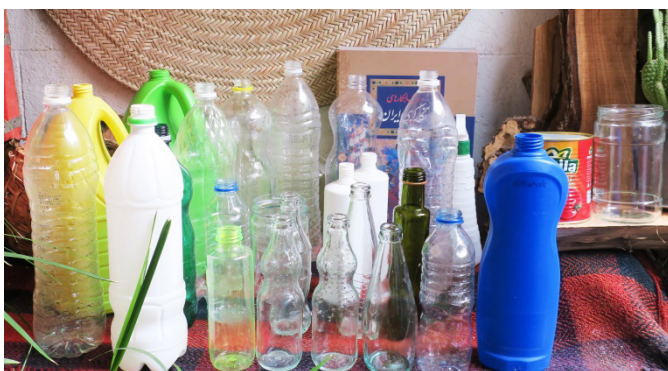

وقتی هنر سنتی به دور ریزها جان می دهد

ما انسان های زبانه ساز زمین را با مقدار زیادی آشغال ها و دور ریزها پر کرده ایم. بازیافت یکی از مسائلی است که زیاد به آن پرداخته شده و می تواند مردم را ترغیب به جمع آوری زباله ها کند. هنوز بسیاری به این باور و تلاش نرسیده اند که می توان زباله ها را به مواد قابل استفاده تبدیل کرد. بازیافت یعنی استفاده از مواد مصرف شده برای تولید همان کالا یا کالاهای دیگر است. یکی از ایده های کسب و کار، همچنین هنری و خلاقانه ایده تبدیل مواد بازیافتی به آثار هنری و فروش آنهاست. که گاه نشانه اعتراض خود به اوضاع اجتماعی و صنعتی می تواند باشد. من نیز با استفاده از هنر سنتی و استفاده بهینه از دور ریزها که وسیله ارزان و در دسترس جهت خلق اثر هنری خود دیده که شاید کمک شایانی بتواند به محیط زیست کرده و نگاه مردم به زباله ها تغییر پیدا کند و یک اتفاق خوب رقم خورد. ما نباید تنها مسئول تولید دور ریزها باشیم، بلکه باید به سرنوشت آنها نیز توجه کرده و باز از آنها برای خلق اثر هنری استفاده کنیم.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

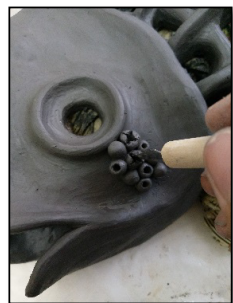
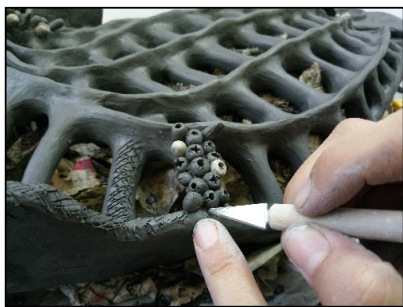
زهرا غفاری Zahra ghaffari

محل تولد: استان گلستان، آزادشهر
میزان تحصیلات: کارشناسی صنایع دستی از دانشگاه شیراز،
کارشناسی ارشد هنر اسلامی، گرایش سفال و سرامیک از
دانشگاه هنر اسلامی تبریز
شهر محل سکونت: آزادشهر
شغل: سرامیست، مدرس و مربی هنری
حوزه فعالیت هنری: سرامیک معاصر/ عکاسی
zahraghaffari۹۹۲@yahoo.com
Instagram: _zahraghaffari_

زوال (از مجموعه دگردیسی)

شوربختانه وجود زباله ها در دریاها و سواحل، امری انکار نشدنی و پایان ناپذیر است که همواره صدمات و خسارات جبران ناپذیر شیمیایی و فیزیکی در محیط زیست به جا گذاشته است.
در همین راستا گاهی علاوه بر ساحل ها، اجسامی در عمق دریا هستند، به عنوان نمونه، کشتی هایی که بر روی آب ها شناورند و یا در آن غرق شده اند. از این رو می توان وجود کشتی ها و آلودگی های ناشی از آن ها به نوعی زباله به حساب آورد که حیات موجودات بیشماری را به مخاطره می اندازند.
ماندگاری این پسماندها به مدت طولانی در اعماق دریا سبب همزیستی و درآمیختگی با زندگی جانوران و از طرفی باعث تغییر در زیست دریایی شده که نتایج ناگواری را در طول زمان به بار خواهد آورد. این روند، نه تنها موجب نازیب شدن دریا بلکه علت بر هم زدن اکوسیستم و سبب مرگ بسیاری از موجودات می شود.

مرحله اجرا

مرحله مشاهده

مرحله پایانی

فاطمه عباس زاده Fatemeh Abaszadeh

محل متولد: بابل
میزان تحصیلات: کارشناسی نقاشی
حوزه فعالیت هنری: نقاشی . زیباسازی شهری

f.abaszadeh65@gmail.com
Fateme.abaszadehh

در هنر حقیقتی پنهان و راز آلود نهفته است و هر مخاطب در یافتن معنا و راز گشایی اثر گویی معنای خویش را از اتفاقات میجوید. گذشته و حال، واقعیت و رویا مجموعه ای از مهمترین لحظاتی هستند که تفکر ما را میسازند. غیر قابل برگشت بودن تجربیات گذشته انسانی چیزی است که به زندگی و اعمال ما معنا میبخشند و گویی یافتن معنا روشی است تا انسان رنج های خود را تاب آوردنی کند. نقاشی برای من روشی است برای زیستن در واقعیت موجود. تلاشی برای نزدیکی و روبرو شدن با خویشتن. امکانی برای زیستن در جهانی که ما را میبلعد و هنر امکانی برای یاری جستن از سرزمین خیال و به اشتراک گذاشتن این جهان بیکران با دیگران. نقاشی راهی است برای ارتباط با ناخودآگاهی که گاهی تلخ مینماید و حتی نازیبا. اتفاقات ناب برای من در آن روبرو شدن ناخودآگاه با خود رخ میدهند و آنجاست که نقش شکل میگیرد و آفریده میشود

فاطمه طالبی Fateme Talebi

متولد: ساری

محل زندگی: ساری

تحصیلات: کارشناسی مجسمه‌سازی دانشگاه فردوسی مشهد
فعالیت‌ها: مجسمه‌سازی، نقاشی، تصویرسازی، سفال و سرامیک

الهه‌ها به عنوان مادران زمین همیشه برایم دارای یگانگی خاصی بودند؛ آن‌ها ایزد بانوانی بودند که برای باورهای خاص با رویکرد زیست محیطی به عنوان نمایندگان یا نگهبانانی برای باروری، زایش، عشق، زندگی، رویش، سرسبزی، جاودانگی و ... که از باستان ساخته می‌شدند. نگاه من به آن‌ها با توجه به خاصیت آن و شرایط محیطی و اجتماعی که در آن هستیم، باعث شد تا مجموعه‌ای بسازم که برداشتی مدرن و نمادگرایانه از این موضوع است. در این راستا از سرامیک همراه با لعاب و نقاشی بر روی آن استفاده کردم و ۲۴ الهه در سایز کوچک ساختم. با توجه به این که از هزاره‌ی بیست قبل از میلاد این الهه‌ها در قبرستان‌ها در دفن، در معابد پرستش و یا در طبیعت رها و به طور ویژه خاستگاه آن‌ها طبیعت بوده، من آن‌ها را به دوره درخت و روی بستر زمین چیدمان کردم، به آن امید که آن‌ها همچون گذشته‌ها موکلان نیروهای ایزدی باشند و شفای زمین حاصل شود.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

Alameh Salehi Baladehi عالمه صالحی بالادهی

محل تولد: بهشهر
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی: معماری
محل سکونت: بهشهر
شغل: مدرس دانشگاه
حوزه فعالیت هنری: طراحی معماری
asalehi13@yahoo.com

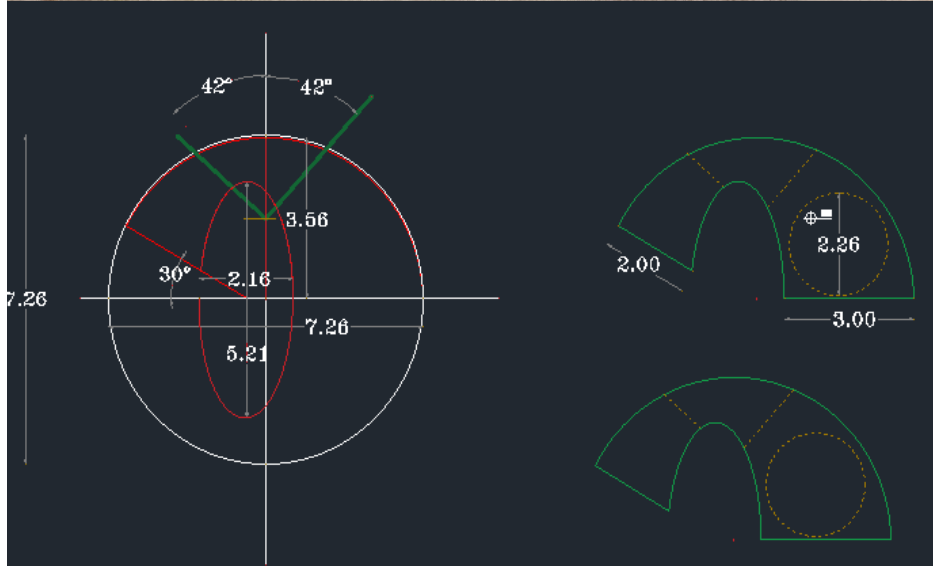
Athena Salehi / آتنا صالحی

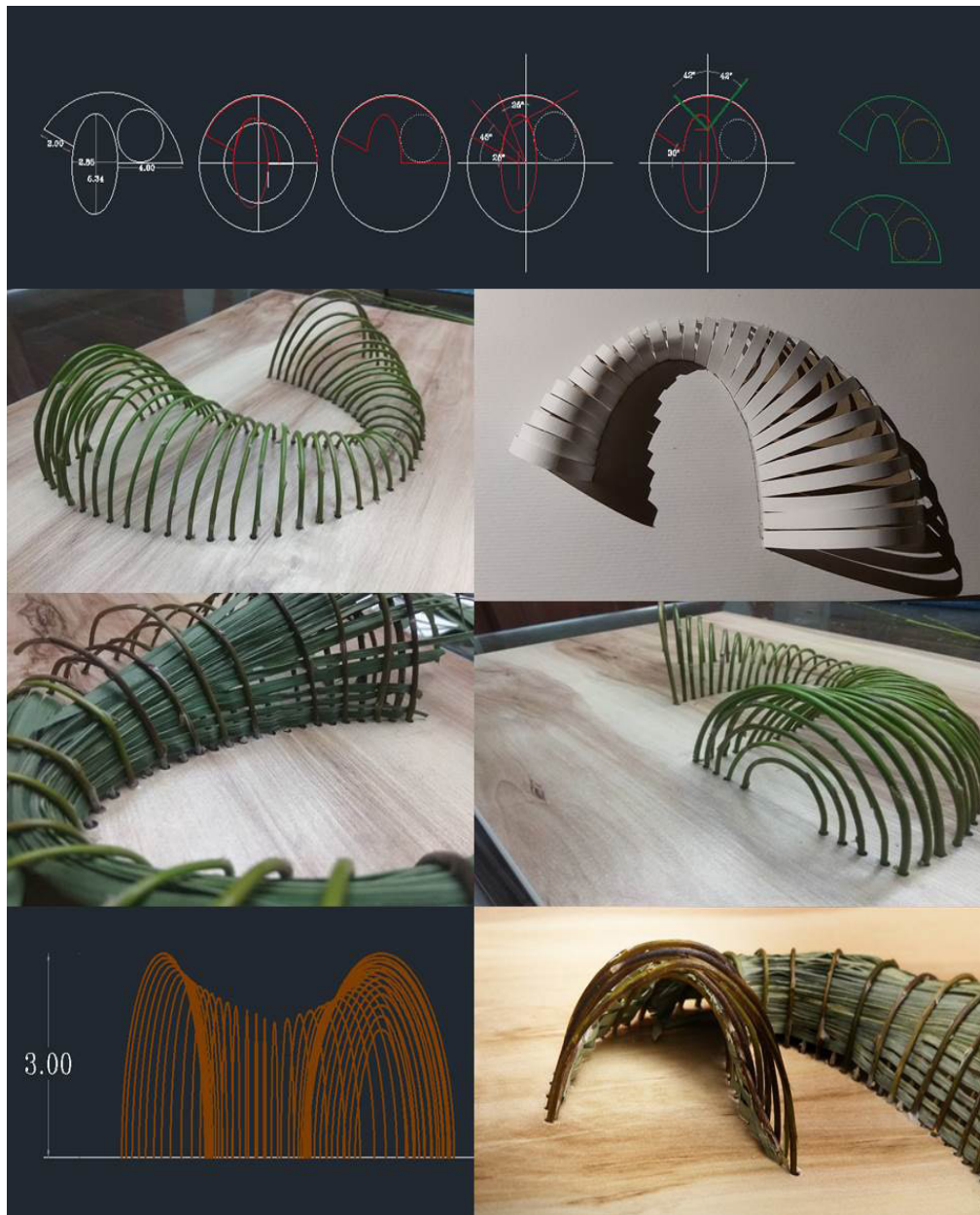
محل تولد: بهشهر
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی: پژوهش هنر
محل سکونت: بهشهر
شغل: مدرس دانشگاه
حوزه فعالیت هنری: پژوهشگر
@athenasalehi

حقیقت

حقیقت نه هستی و نه نیستی است، بلکه حقیقت آن هستی است که به نیستی گذر کرده است.
وصل: آنجایی که فرم قوسی شکل و گشودگی حس ورود رو به فرد القا میکند.
گذر: کم شدن ارتفاع نی ها و پوشانده شدن تمامی قسمتهای بدنه و سقف با کاه گل و تاریک شدن فضا، فرد را به صورت کاملا غیر ارادی به سوی نقطه ی بعدی پیش میبرد.
اوج: در اینجاست که فرد با قابی متشکل از ساقه های برنج و نور هدایت شده خود را درون گودال خاکی رها میکند.
به عنوان هنرمند دوست داشتیم با خلق این فضا در طبیعت، مفاهیم هستی و نیستی را تسخیر کرده و حقیقت را به تصویر بکشیم.

کیومرث صادقیان kiomarssadeghian

محل متولد: ایلام
محل سکونت: تهران
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: ارتباط تصویری. نقاشی
شغل: مدرس دانشگاه، نقاش
حوزه فعالیت هنری: نقاشی، خط نگاری، هنر شهری، هنر محیطی، مجسمه سازی

۰۹۱۲۳۱۴۱۴۷۴

@kiomarssadeghian

نون آخر تنها

«ن» یکی از حروف الفبا است. بیست و نهمین در فارسی و بیست و پنجمین در عربی. فقط هوایی و شمسی، یرملون و منقوط نیست، تاکید و تنوین؛ بلکه «ن» رمزی است، اشاره و نشانه ای است که رازی دارد. «ن» باب و درگاهی است به معرفت به معنا به زبان. از راست «ن» نوشته می شود و از چپ و راست «نون» خوانده می شود. «نون» همان «نان» است در محاوره و به زبان خودمانی. نان گندم، نان جو. رزق و روزی، قدر و قسمت. «ن» کاسه ای از زمین رو به آسمان است. دستی در نیایش و شکلی در طلب. «ن» تنزیه و تطهیر مظلوم است. و «ن» سوگند است و تقدیس کلام و مبارک و میمون است. اما «ن» چگونه در هر چیزی میتواند باشد؟ در هر جا. در هر مکان. در زمین، در آسمان. در جنگل، در بیابان. در خانه، در خیابان؟ «ن» پایان است. پایان جان. «ن» آخر تن و وطن است، نهایت تهران و ایران، انتهای جهان و کیهان. غایت انسان شاید. «ن» در میان نیز هست: در میان «زنده»، «جنگل»، «کرونا». «ن» پیشوند نهی و نفی است: نبر، نخور و نکش؛ نیست، نبود و نشد. «ن» پسوند مصدر ساز است: دید را به دیدن و گفت را به گفتن و شد را به شدن تبدیل می کند. «ن» بدل میشود: و به جای ر، و، خ و م مینشیند. «ن» علامت مضارع است در عربی. «ن» آخر گاهی حذف میشود: «چون» و «همچون» بدون «ن» چو و همچو میشوند. «ن» اما با شکل نستعلیقش داسی است با دانه ای در دهانش. «ن» پس از اجرا کانون پیرامون و محیطش می شود، بستر و زمینه اش را محصور و محدود میکند و نقطه مرکزی آن خیره مان میکند. «ن» با خاک و خاشاک، با صخره و ریگ در می آمیزد و بر کف و دیوار سایه می اندازد. با آسفالت و سیمان نقش می پذیرد و با آجر و سنگ معنی می یابد. با آب و باران جان می گیرد و با آفتاب و باد رخت برمی بندد. «ن» زبان دارد. حرف می زند و در هر جا حرف دیگری است. اشاره ای دیگر. گویی که دگر «ن» نیست و چنان که هر چیزی است.

دیری است که

«ن» می بازم:

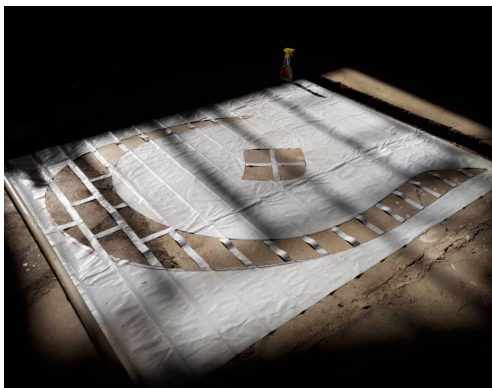
«ن» نویسم،

«ن» نگارم، «ن» سازم.

می برم، می گذارم، می اندازم.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

نسرین شاه بیگی Nasrin Shah beygi

محل تولد: زاهدان

میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد

رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: صنایع دستی / کارشناسی ارشد

هنر اسلامی

شهر محل سکونت: مشهد

شغل: سرامیست (فعالیت در کارگاه سرامیک)، مربی تربیت بدنی

حوزه فعالیت هنری: سرامیک معاصر / اجرا

Email: n.shahbeygi@yahoo.com

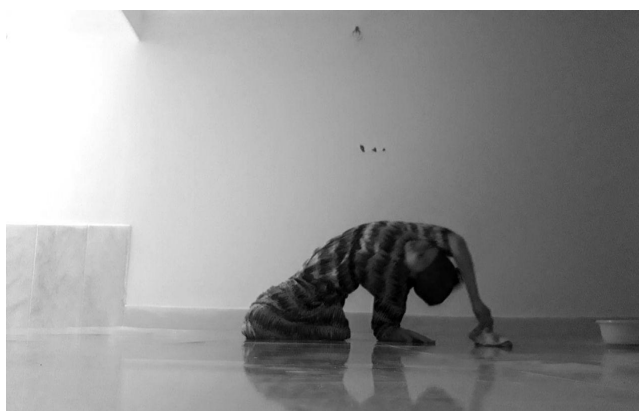
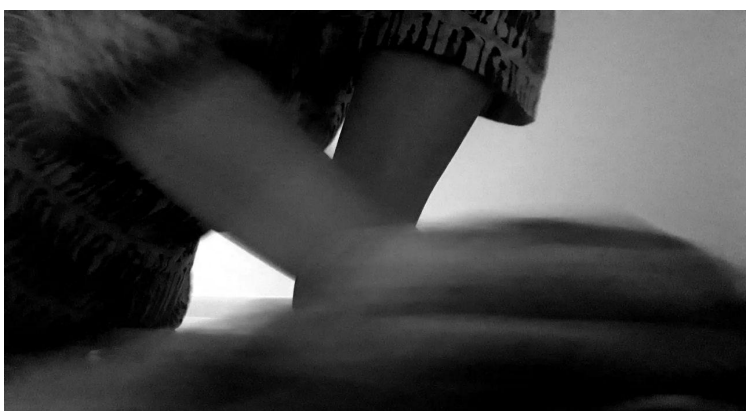
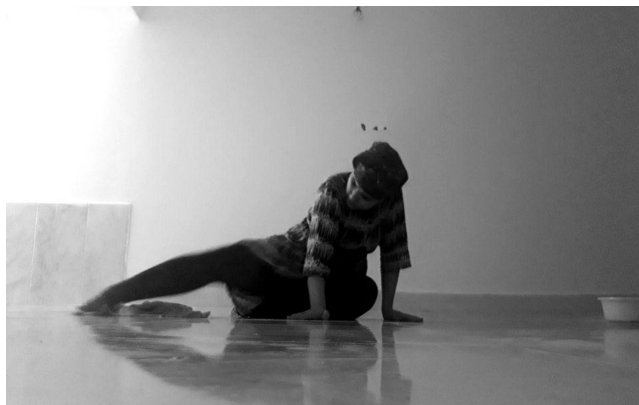
Instagram: nasrin.shahbeygi

روان زدایی

یکی از تجربیات حیاتی انسانی، ترس و اضطراب است که به طور معمول با انسان همراه است و غلبه بر آن باعث انگیزه و پیشرفت بشر در مسیر تکامل می شود. در این اجرا تنش های که باعث احساسات و هیجاناتی آبی در من (پرفورمر) می شود را، در مرزی بین روان و تن جای دادم. وسواس های فکری، تصاویر و تکانه هایی هستند که در ذهن مدام تکرار می شود. در واقع سوژه فاعل (من در معنی روانکاوانه) در جستجوی التیام این زخم ها، در لوح سفید خود، در طول زمان از عوامل بیرونی و درونی در انسانها نقش زده و همواره در زندگی او سایه انداخته است، اگر هنر و روان را همسو با هم و در کنار هم، در آدمی در حالت تعادل قرار دهیم، می توانیم شاهد تاثیرات خارق العاده هنر بر ذهن و روان آدمی باشیم. تاثیراتی که در برخی موارد باعث بهبودی سخت ترین اختلالات روانی می شوند.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

Moslem Saeid مسلم سعید

متولد: کرمان
محل زندگی: قبرس
تحصیلات: کارشناسی هنرهای تجسمی از دانشگاه بین‌المللی
مدیرانه شرقی
فعالیت‌ها: مجسمه‌سازی، نقاشی، ویدیو آرت، هنرهای محیطی

سنگ‌های جزیره همیشه برایم اصالتی خاص دارن بیانگر زندگی کهن، آب و خاک است. بر خلاف اکثر هنرمندان مجسمه ساز از پاره سنگ ها استفاده می کنم، این سنگ ها حفره دار و بافتی زبر و درشت دارند، که اگر سنگ را قبل از شکل دهی ببینید خواهی گفت که این سنگ مناسب مجسمه نمی باشد. چهره های انتزاعی که از این نوع سنگ ها خلق می کنم، و این حفره ها و سوراخ های ریز و درشت بر روی چهره می تواند بیانگر خالی شدن ما و یا مملو شدن ما از گذشته تا کنون باشد، سوال این است که آیا از درون خالی و یا مملو گشتیم در طول زمان؟ همچنان که من سعی بر نگاه داشتن ساختار کلی سنگ دارم و بخش های از سنگ را دست نخورده می گذارم که البته به گمانم خود سنگ این اجازه را به من نمی دهد گویی چیزی جلو دار من است، به بیان خودم این همان بخشی از وجود ما هست که نمیتوانیم دخالتی در آن داشته باشیم به تفسیر من همان اصالت. سرنوشت مجسمه هایم از سنگ جزیره ها، معمولا مجسمه ها را برای چیدمان در بین صخره ها ساحل و یا زیر آب دریا قرار می دهم تا دریا و موج دریا در شکل دهی آن سهیم باشند، اما اینبار تصمیم بر آن دارم تا در بین یک بنایی تاریخی بنام Salamis Harabeleri که با همین نوع سنگ ساخته شده قرار دهم، بر روی تخته سنگی و یا در گوشه ای در کنار دیواری برای چند لحظه، همانند شخصی که در کنار این بناه های تاریخی عکس یادگار می گیرد و حس مجسمه را جویا باشیم، از تاریخ و زمان حال تا آیندگان.

محمد سرو Mohammad Sarv

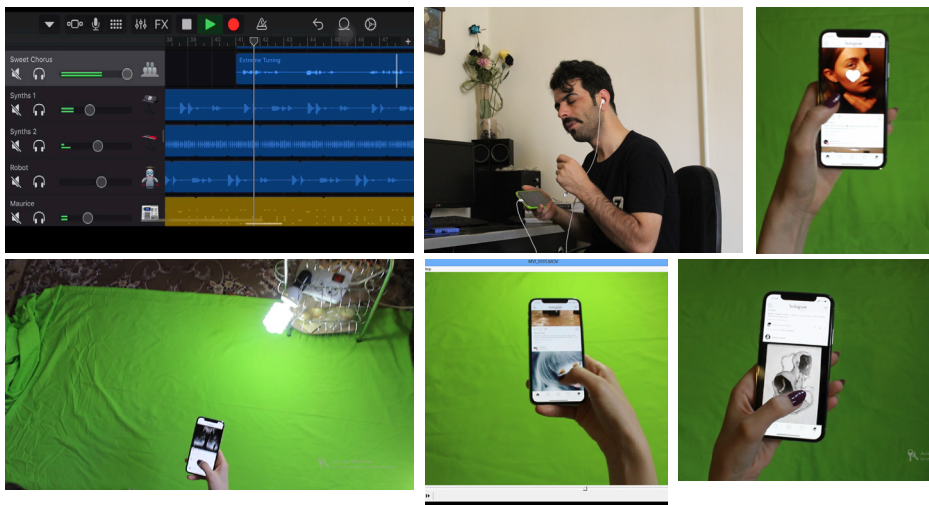
محل تولد: همدان
میزان تحصیلات: کارشناس ارشد باستان شناسی
شهر محل سکونت: همدان
شغل: خبرنگار
حوزه فعالیت هنری: شعر، ترانه، تصویربرداری، تدوین، فیلم کوتاه

Sarv1292@Yahoo.com

http://www.instagram.com/Mohammad_E_Sarv

گوشی‌های چند اینچی

جهان در مقابل چشمان ماست، ما اما در گوشی هایمان غرق شده‌ایم. صبح‌مان را با نگاه به صورت گوشی آغاز می‌کنیم و در آخرین دقیقه شب نیز محو تماشای این معشوقه مصنوعی می‌شویم. اینگونه گوشی عضو جدید از بدن ما شده و در خصوصی ترین لحظه ها و دور از ذهن ترین مکانها ما را تسخیر کرده است. ما دستان آزادمان را در زنجیر گوشی فرو کرده ایم و چشمان درخشانمان را در صفحه چند اینچی آن خشکانده ایم و ذهنهای خلاقمان را به یک حافظه تبدیل کرده ایم تا جهان مجازی آن را پر کند. ما خودمان، خودمان را اسیر کرده ایم. کلمات و تصاویر جهان مجازی مدام در برابرمان رژه می‌بروند و رنگ آن جهان روی زندگیمان پاشیده است. با مطالب ناقص الخلقه جهان مجازی توهم دانایی میگیریم و با سندرم خود خدا انگاری در هر زمینه ای صاحب نظر و مدعی میشویم. آری ما فرآورده های تراریخته‌ی جهان مجازی هستیم. واگرچه نرم افزارهای گوشی مان هر روز آپدیت میشود اما زندگی ما تکراری و کهنه و روزمره است و تنها با فیلترها و افکتها خودمان را فریب میدهیم و تصویری دروغین به دیگران می‌تابانیم. و خوشحالی کاذبی داریم از اینکه مکالمات و دوستان و محبت‌هایمان مجازی شده و بی آنکه گرمی تنی را حس کنیم هر شب عشق مجازی مان را می‌بوسیم و در آغوش میگیریم. این موضوعی است که من در این اثر به آن پرداخته ام و از سرودن ترانه تا ساخت موزیک و ویدئوی اثر در همین جهان کوچک یعنی گوشی انجام شد و سعی شده تا تکرار و روزمرگی و گنگی جهان معاصر بازتابانده شود.

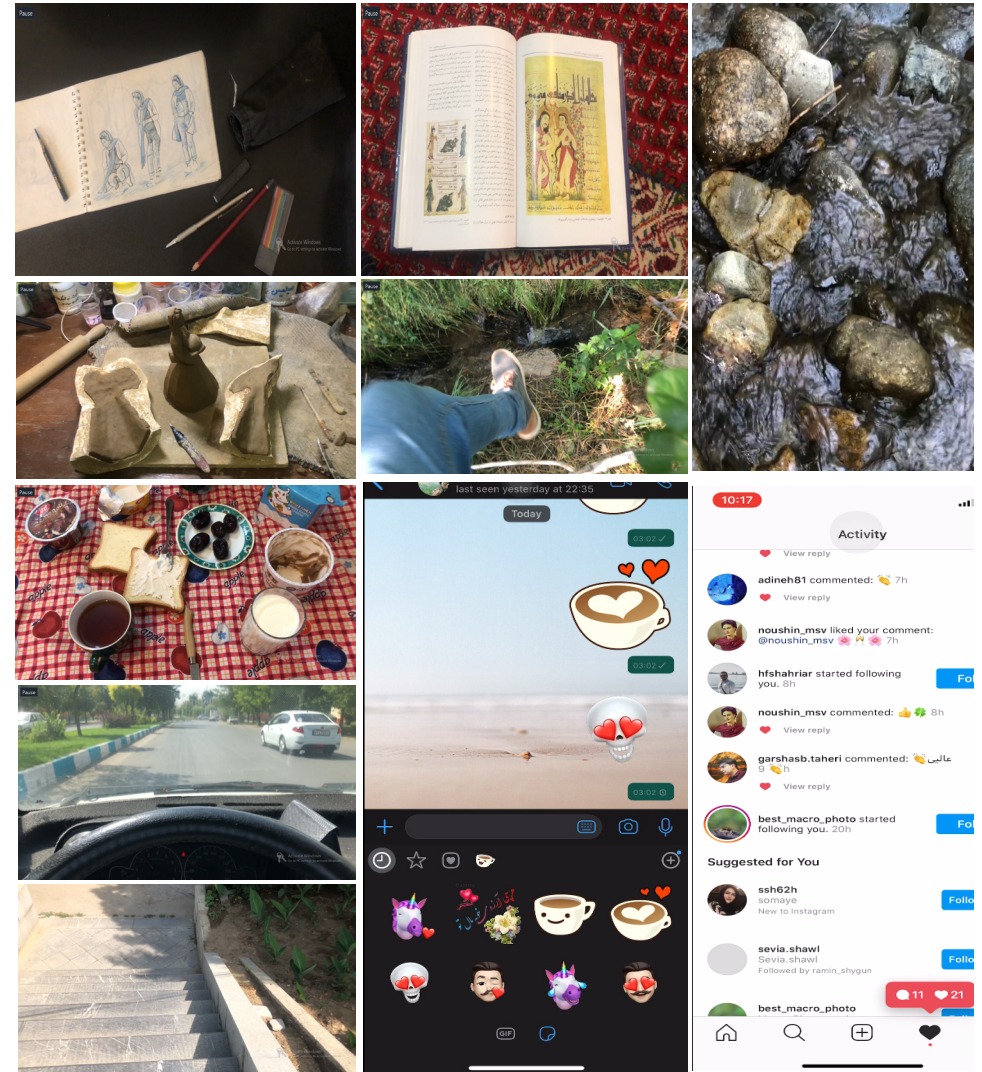

مراحل سرودن متن ترانه، آهنگسازی برای ترانه، تصویربرداری کروماکی برای ویدئوکلیپ

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

تماها و اسکرین شاتهایی از ویدئو کلیپ نهایی پس از تدوین

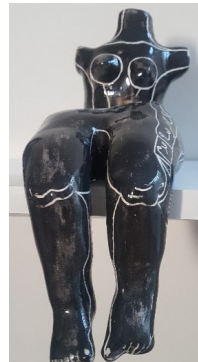

تصاویر خام ضبط شده برای پس زمینه

شیوا زمانی shiva zamani

محل تولد: تبریزمیزان تحصیلات: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: گرافیک / سرامیک
شهر محل سکونت: تبریز
حرفه: سرامیست و تصویرگر
حوزه فعالیت هنری: سرامیک معاصر

Email: shivazamani99@yahoo.com
Instagram: @shiva_art_

در طول زندگی با مسائلی روبرو شدم که به من نشان داد جنسیت چقدر می تواند در زندگی یک فرد تغییر ایجاد کند. به مرور زمان و با بیشتر شدن سنم مسائل مربوط به زنان برایم مهمتر شد و در این مورد حساس تر شدم. نگاه جنسیتی و ابزاری به زن و چندین برخوردی که هرکدام در روزمرگی ها می دیدم من رو بیشتر آزار میداد و من رو در این زمینه جنگجو تر می کرد. مطالعه ، بحث ، تحقیق های میدانی چیزهایی هستند که من با موضوع زن و حقوق آنها انجام میدم و اخیرا کارهایم نیز با این موضوع هستند. موضوع زنان و مساله نابرابری زن و مرد که در جای جای زندگی ما رسوخ کرده و حتی خود زنان هم گاهی کارهایی بر علیه خود انجام می دهند و ناآگاهانه به آن دامن می زنند. زنان با سپردن خود به تفکر مصرف گرایی وجود خود را هم روح و جسم تکه تکه می کنند. امروزه شاهد عمل های زیبایی ، آرایش های غیر طبیعی و تغییر هر قسمت از بدن چه به صورت دائمی و چه به صورت موقت هستیم که این قضایا حاکی از به رسمیت نشناختن خود است که کم اعتماد بودن زن را به خود نشان می دهد این مساله دو سوپیه که با تاثیر گرفتن از این تفکر انجام میشود و با انجام آن دوباره این روند شدت می یابد. پروژه حاضر تکه هایی است از بدن زن به صورت اغراق شده انگار که قلع و قمع شده اند و این تکه تکه شدن ها نقدی است به عمل های جراحی که تمامیت زن را همان جور که هست زیبا نمی داند و او تنها در صورتی زیبا می شود که زیر تیغ جراحی برود و خود را با استاندارد هایی که معلوم نیست چه کسی ساخته مطابقت دهد.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

جعفر رضازاده Jafar Rizazadeh

محل تولد: تبریز
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد هنرهای اسلامی گرایش سفال
حوزه فعالیت هنری: سرامیک
www.instagram.com/jafar_rizazadeh

کبوترخانه‌های مسموم

کبوتر خانه ها از بناهای بجای مانده از گذشته است که زیبایی و کارکرد منحصر بفردی را دارا بودند. این بناها محل تعامل انسان و طبیعت بودند که به شکل جالبی به همدیگر نفع می رساندند بدون اینکه آسیبی به همدیگر وارد کنند. انسانها آشیانه و غذای کبوترها را در قبال فضولات آنها تامین می کردند و فضولات آنها را در کشاورزی به عنوان کود استفاده می کردند. امروزه با فاصله ای که از راه و روش گذشتگان در استفاده از کودهای طبیعی برای کشاورزی گرفته ایم، استفاده از کود ها و سموم شیمیایی افزایش بی رویه ای داشته است. بیس از ۳۰۰ نوع ترکیب شیمیایی آفت کش ها ،علف کش ها و کودها در کشاورزی ایران استفاده می شود که باعث شده از کشاورزی ارگانیک فاصله قابل توجهی داشته باشیم. همچنین قاچاق مواد تقلبی و استفاده بیشتر از حد استاندارد این تاثیرات را دوچندان کرده و هر ایرانی سالانه حدود نیم کیلو سم مصرف می کند. آسیبی که این مواد به خاک و منابع آبی و سلامتی انسان وارد می کنند جبران ناپذیر است. این سموم بیش از پنجاه سال در خاک باقی می مانند و مرگ و میر و بیماری تعداد زیادی از انسانها و حیوانات را باعث می شوند.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

مهدیه دهقانی Mahdiyeh Dehghani

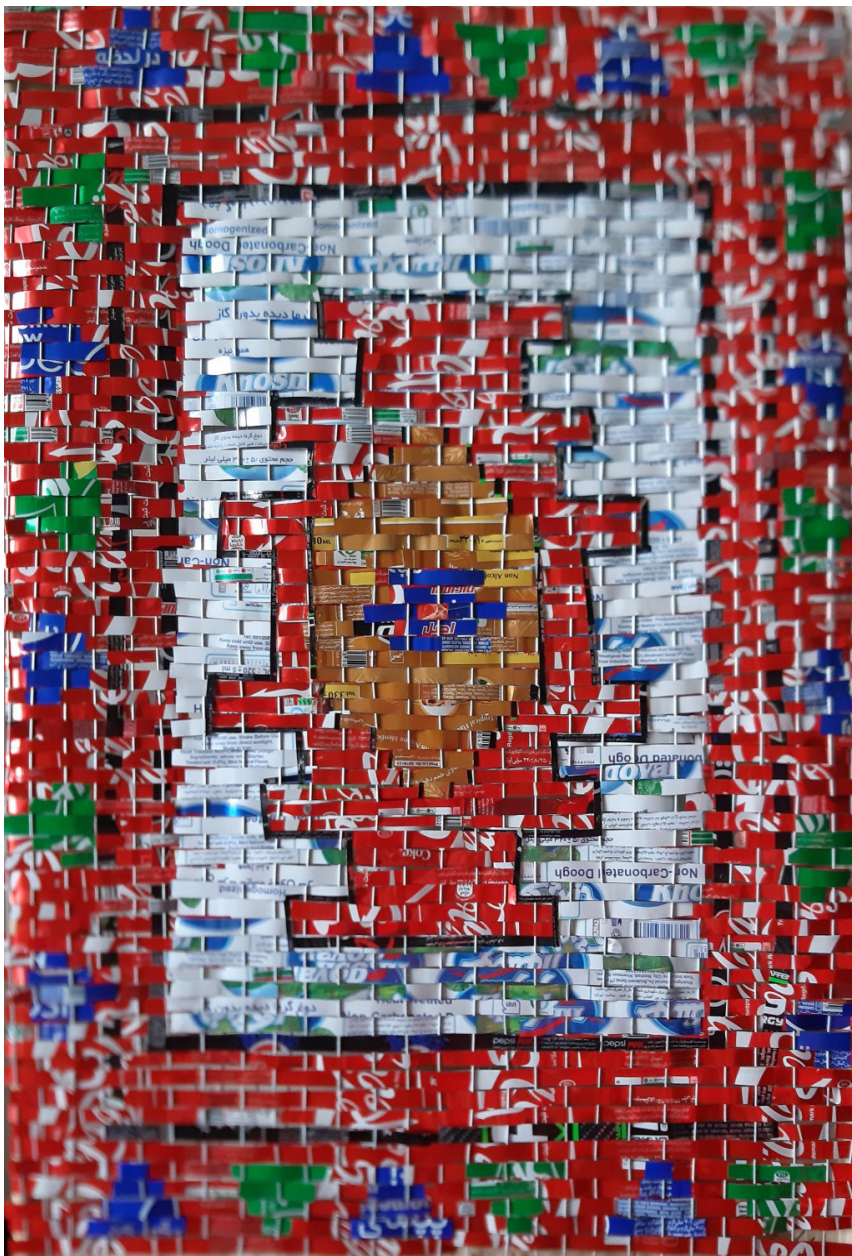
محل تولد: کرمان
میزان تحصیلات: کارشناسی
رشته تحصیلی: گرافیک
شهر محل سکونت: کرمان
حرفه: مجسمه سازی
حوزه فعالیت هنری: هنر معاصر، مجسمه

Email: Dehqaniart@gmail.com
Instagram: Dehqaniart

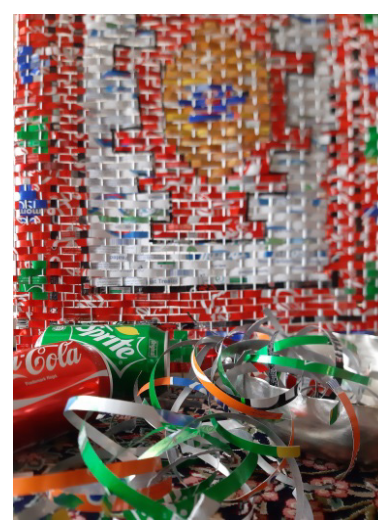
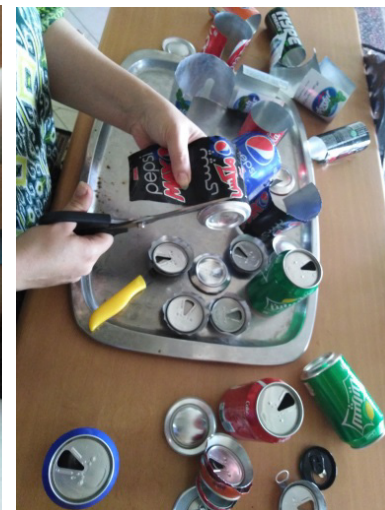

از مجموعه بافته‌ها

واضح است مصرف گرایی در زندگی انسان معاصر منجر به تولید انبوه شده. طبیعتاً این تولید بی رویه تبعات زیست محیطی را بهمراه دارد که نباید مورد بی توجهی باشد. جمع آوری قوطی های فلزی نوشیدنیها و برش و اجرای بافته های بازیافتی در کنار وجه زیباشناسانه ان تاکید بر نقوش سنتی میتواند دعوتی باشد به درست دیدن، درست مصرف کردن و ... ایده اصلی این نوع بافته ها برای محیطهای شهری و در ابعاد متناسب با آن به شکل چیدمان می باشد.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

ذرافه!؟

سحر خسرو گرجی Sahar Khosrogorji

محل تولد: تهران
میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: گرافیک / کارشناسی
آموزش هنرهای تجسمی
شهر محل سکونت: تهران
شغل: دبیر و هنرآموز هنرستان
حوزه فعالیت هنری: عکاسی / گرافیک / نقاشی
Email: saharxhosrogorji1367@gmail.com
Instagram: saharXhosrogorji

کمدی هیوانی

امروزه به دلیل بالا بودن سرعت زندگی، شتاب دنیای مجازی، جایگزینی ارتباط مجازی که از خصوصیات دنیای معاصر است، با غلط‌های فاحش املاپی روبه‌رو هستیم. هدف این پروژه، اظهار نگرانی از وجود غلط‌های رایج املاپی است که گاه از ناآگاهی و کمبود مطالعه، گاه عجله در نوشتار، گاه دغدغه‌های ذهنی، و یا فاصله گرفتن از فضای سنتی و املا نویسی و نا آشنا بودن با زبان فارسی و وسعت دانش امروزه نشأت می‌گیرد. با وجود اینکه این دست از غلط‌های املاپی برای من به عنوان هنرمند در این پروژه، منجر به تخیل شده و دست مایه اثر هنری من قرار گرفته، ولی ممکن است نسل بعدی را دچار مشکلاتی کند و نتواند حتی با کلیدواژه‌های عصر خود به کلمات درست دست پیدا کنند. امید است همان طور که این مشکل تا حد زیادی ناشی از دنیای فناوری است، فناوری خود راه حلی برای این مشکل بیابد. به نظر من این غلط نویسی در فهم ماهیت و معنی جملات و کلمات مؤثر است. به همین دلیل این پروژه را در ارتباط با هنر معاصر انتخاب کردم که شامل ۱۰ فریم است و در هر فریم نام یک حیوان با املا غلط نوشته شده و تصویر آن حیوان با یک شیء ترکیب شده است تا با خلق تصویری اغراق شده و نوظهور، تاثیر غلط‌نویسی را بر ماهیت آن حیوان به نمایش گذارم. مخاطب با موجودی عجیب‌الخلقه روبه‌رو می‌شود که دیگر آن حیوان واقعی نیست. از شیوه کلاژ برای ترکیب حیوانات و اشیاء استفاده کرده‌ام و سپس، برای ارائه‌ی فضایی پویاتر، از تصاویر متحرک کمک گرفته‌ام. به عنوان مثال، روند کار به این صورت است که در کلمه‌ی جوجه تیغی از ق به جای غ استفاده کرده‌ام و در تصویر روی بدن جوجه تیغی، به جای تیغ، چمن نرم سبز شده است و دیگر جوجه تیغی نیست و موجودی جدید است

استفاده از چرخ صندلی به جای پا فناری و استفاده جارو به جای دم

بخش های مختلف از کاغذ جدا شدند در اینجا چمن به جای تیغ استفاده شده

در این پروژه تمایل به استفاده از تکه چسبانی برای بیان تغییر ماهیت حیوانات داشتم. از چسب، کاغذ و قیچی برای تکه چسبانی استفاده نمودم. تا بیشتر بتوانم ترکیب حیوانات با اشیا را به نمایش گذارم.

مرق!!

شترمرق!!

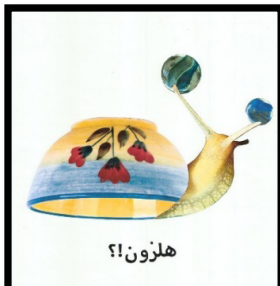
غناری!!

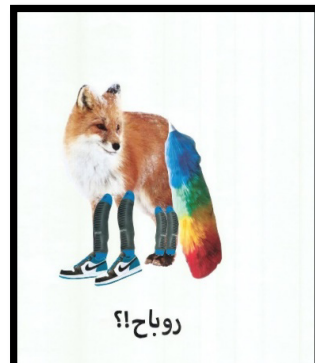
جوجه تیغی!!

غوا!!

هلزون!!

روباح!!

کلاق!!

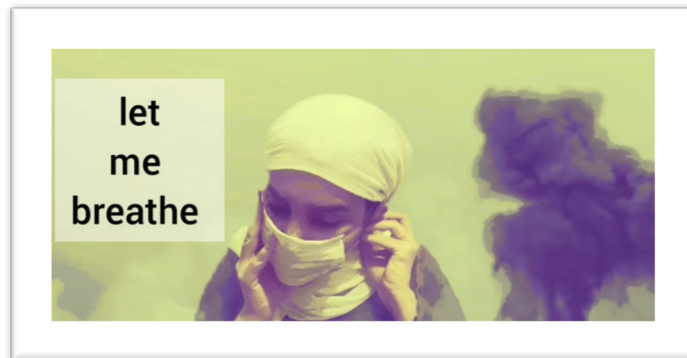

تاووس!!

فرانه جلالی زاده Faraneh jalalizadeh

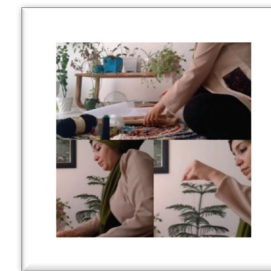
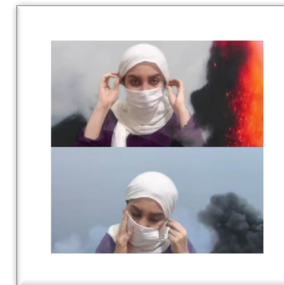
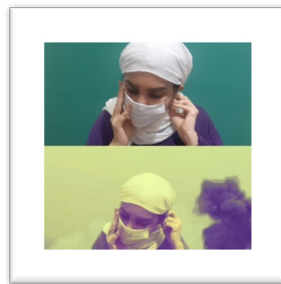
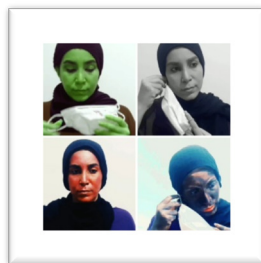

محل تولد: بندرعباس
میزان تحصیلات: کارشناسی و کارشناسی ارشد نقاشی
شهر محل سکونت: ----
شغل: مدرس هنری
حوزه فعالیت هنری: نقاشی / ویدئو آرت / هنر دیجیتال
Email: farane.jalali@gmail.com
Instagram: Faraneh_jalali

بگذار نفس بکشم

در عصر حاضر با وجود گستردگی علم ، و پیشرفت تکنولوژی اما ما همچنان ناهنجاریهایی در جاهای مختلف دنیا شاهدیم ، ناهنجاریهایی از قبیل احساس برتری داشتن ، قومی، نژادی ، جنسیتی و دینی ، درکنار آن مرگ بیشماری از انسانهای بیگناه بابت رنگین بودن پوست آنها، همچنین وجود آتش سوزی های مداوم در جای جای دنیا در آخر آمدن این ویروس به ظاهر ساده که تمام دنیا را درگیر خود کرد حتی کشورهایی که احساس برتری نژادی ، قومیتی داشتند نتوانستند راه حلی برای جلوگیری از شیوع این ویروس به ظاهر ساده بیابند ؛ همه این اتفاقات و اعتراضات شکل گرفته به مانند زنگی برای تغییر جهان و ورود آن به عرصه ای دیگر شد، تغییر ی که هیچ چیزی جلودار آن نیست .. این ویدئو نشان از این اعتراضات کوچک برای این تغییر بزرگ است ، جهانی دیگر برابر ...

مهرناز پرتوی Mehrnaz Partovi

محل تولد: رشت

میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد هنر اسلامی
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: کارشناسی صنایع دستی
کارشناسی ارشد هنر اسلامی (گرایش سفال و سرامیک)

محل سکونت: تبریز

شغل: سفالگر (سرپرست کارگاه سرامیک پرتوی)

حوزه فعالیت هنری: سفالگری

Instagram: Partovi.ceramic.art

در دنیای معاصر با گسترش حضور رسانه ها و در دسترس بودنشان برای عموم، با هجمه عظیمی از وقایع تلخ مواجه هستیم. اینکه حضور رسانه ها باعث بیشتر دیده شدن این وقایع است یا ناملايمات زندگی در عصر حاضر افزایش یافته، چیزی از وخامت موضوع نمی‌کاهد. مدام در اخبار و رسانه ها از تحریم می شنویم، از اعدام، از جنگ، از تخریب محیط زیست و ... این کلمات اضطراب آور گویی جزئی از زندگی روزمره مان شده. به اضطراب عادت کردیم. به دلهره عادت کردیم. این واژگان بی امان و مسلسل وار، مدام به ما شلیک میشوند. همه جا حضور دارند. از لحظه ای که بیدار می شویم و زندگی عادی هر روزه مان را داریم، تا لحظه ای که می خوابیم. دوباره فردا، دوباره فردا... در این اثر به عنوان یک سفالگر که شغل ساختن ظروف کاربردیست، از این دغدغه برای ساخت ظروف استفاده کردم. واژگان تلخی که هر روزه در اخبار می شنویم، به عنوان دسته ظروف ساخته شده و در قسمت های مختلف و معمول خانه مثل کابینتها، اجاق گاز و میز جلوی مبل قرار گرفته. در این دلهره ها غذا می خوریم، هر روز و هر لحظه می بینیمشان، می بینیم و با آنها زندگی می کنیم. هر روز و هر روز ما به دلهره عادت کرده ایم.

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

مینا امینی Mina Amini

محل متولد: مشهد

میزان تحصیلات: کارشناسی ارشد هنرهای آزاد از دانشگاه باوهوس
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: کارشناسی نقاشی دانشگاه
فردوسی. فوق دیپلم هنرهای تجسمی دانشگاه الزهرا
حوزه فعالیت هنری: نقاشی. چیدمان. هنر بازیافتی. پرفورمنس.
www.minaamini.de

گریبا گاردینینگ یکی از گونه های هنر سیاسی هست که برای اعتراض به وضعیت موجود توسط هنرمندان مختلف به کار گرفته می شود. درگریبا گاردینینگ بذر گیاهان به صورت مخفیانه در جاهای مختلف کاشته می شود. در این پروژه تصمیم گرفتم این ایده را از طریق ساختن بذر بمب اجرا کنم. این بمب های گیاهی با ترکیدن و منفجر شدنشان نه تنها جان کسی را نمی گیرند بلکه به چرخه ی طبیعت جان و زندگی دوباره ای میدهند، در جاهای مختلف شهر مثلا جلوی کارخانه ی تانک سازی کاسل یا محل سابق مقر فرماندهی نازی پخش میشوند. کارخانه ی تانک سازی کاسل باعث شد که کمی پیش از پایان جنگ جهانی دوم شهر کاسل بمباران و ۸۰ درصد شهر نابود شود. این کارخانه امروز همچنان فعال است و تولید کننده ی تانک جنگی لئوپاد ۲ و صادر کننده ی آن به جبهه های جنگ علیه کرد ها است. تعداد زیادی از کارگران کارخانه پناهجوهای سوری هستند که از جنگ فرار کرده اند و در این کارخانه مشغول به کار هستند. آنها ناچار یا نادانسته تانکی را آماده میکند که قرار است آوار را بر سر خانواده و هموطنانشان خراب کند. در این پروژه وقتی دانه ها جوانه بزنند و شکوفا شوند علاوه بر زیبایی و چشم نواز بودن بستری مناسب و خانه ای امن برای زنبورها و دیگر حشرات می شوند. این بمب های دست ساز مخلوطی از گل، بذر گل، آب و پشگل الاغ است که با دست به شکل توپک های کوچک فرم داده می شود و حدودا ۳۰ گرم وزن دارد.

جهانبخش امیریگی / لنا یکتا
Jahanbakhsh Amirbeygi / Lena Yekta

محل تولد: همدان
جهانبخش امیریگی، کارشناس مجسمه سازی
لنا یکتا، کارشناسی ارشد معماری
شهر محل سکونت: همدان
شغل: سرامیست
حوزه فعالیت هنری: هنر محیطی، مجسمه، معماری،
چیدمان، اجرا

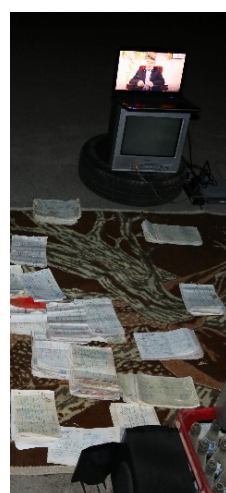
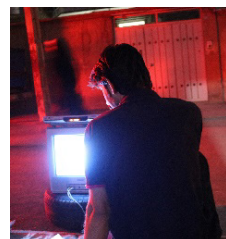
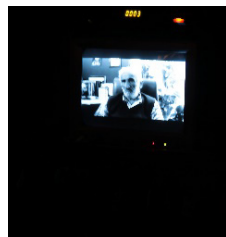
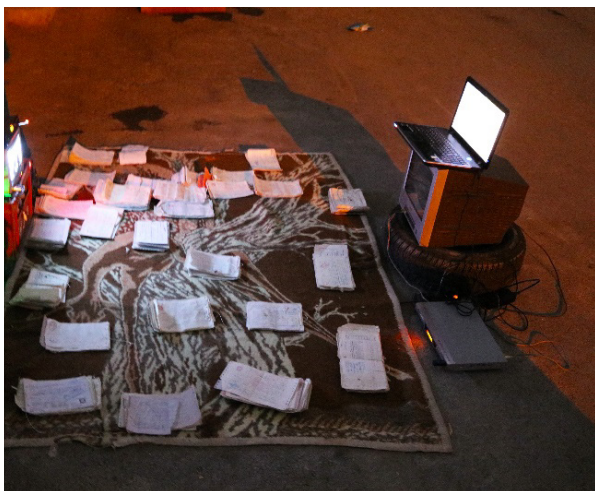
✉ jahanbakhshlena@gmail.com
🌐 <http://jahanbakhshlena.com/>

زار نامه

با آغاز فصل بهار گیاهان رشد خود را آغاز می کنند... مکان برای آن ها بستری است برای رشد... هر گیاه مشخصه خود را دارد و علف هرز از منظر ما یک واژه بی معنا... تولد، بهاری است که انسانها در هر طبقه ی اجتماعی و موقعیت جغرافیایی که باشند رشد را آغاز کرده و رو به زمستان هم رشد میکنند و هم کشت... در این پروژه ما در نظر داریم ما حاصل ۴۰ سال راندگی پدرانمان را مورد کنکاش و بررسی قرار دهیم. آنچه از این سالها باقی مانده مقداری کاغذ های کهنه است که فعالیت ها، مبدا و مقصدهایی که به کرات برای بردن بار سفر کرده اند را ثبت و بایگانی کرده است و به اسم «زار نامه» شناخته میشوند. این بارنامه ها یک شی بسیار مهم با سبقه زمانی، مکانی و هویتی به شمار می روند که در بعضی از این سفرها رد پای مخاطرات، تصادفات و خون ریخته شده نقش اساسی رو به عهده داشته است. تمام عناصر چیدمان با هدفمندی انتخاب شده و به طور نمادین در نقش نشانه ای از روند زیست دو شخصیت مورد بحث اتخاذ گشته است. سعی داریم حاصل عمر و تلاش بی وقفه آنها را در جایگاه راندگانی که زندگی خود را درمکعبی متحرک گذرانده اند با استفاده از عناصری که زمانی برای آنها در حکم ارزش بوده و اینک رنگ و بوی زنگار یافته به خود گرفته اند به اجرا در آوریم و به وسیله باز شناسی عناصر انتخاب شده در وهله اول پروژه را بزرگداشتی به پاس تلاش آنها بدانیم و به این مسئله بپردازیم که خواستگامان کجاست و چه موقعیتی را سپری کرده ایم و زیست ما موثر از چه ویژگی های اجتماعی و شخصیتی بوده است و اینکه هر چه هست گویی ریشه در این کهنه بازار سفر و تجربه دارد...

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

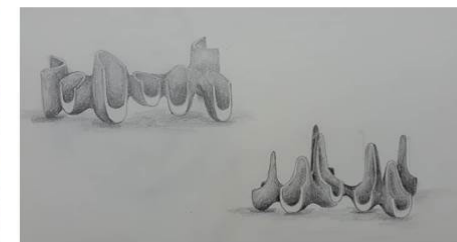
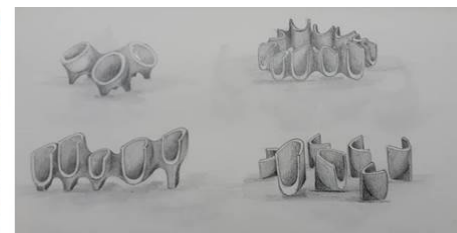
زهرا امانی Zahra Amani

محل تولد: اردبیل
میزان تحصیلات: کارشناسی هنرهای اسلامی گرایش سفال
حوزه فعالیت هنری: سرامیک
www.instagram/zahraamani

مبلمان و فاصله اجتماعی

مبلمان شهری محل تعاملات اجتماعی و فرهنگی در فضاهای شهری می باشند. طراحی این المان ها با میزان تاثیرگذاری این آثار بر مراودات بین انسان ها با یکدیگر، انسان ها با طبیعت و کنش های اجتماعی ارتباط مستقیم دارد. هم اکنون ما ناخواسته وارد دوره ای شده ایم که فاصله گذاری های اجتماعی به نوعی همه این تعاملات بین شهروندان را نشانه رفته است و این ارتباطات دچار تحول گردیده اند. این پروژه با هدف طراحی مبلمان برای برهه ای که در آن قرار گرفته ایم و اینکه انسانهاو این دور از همدیگر و به تنهایی بتوانند از این فضاها استفاده کنند طراحی گردیده، البته با رویکردی انتقادی و بیان میزان تفاوت هایی که محیط و شرایط ناخواسته در روابط بین انسانها حاکم می سازد.

کریم - اله خانی Karim Alahkhani

محل تولد: نیشابور

میزان تحصیلات: فوق لیسانس نقاشی

رشته تحصیلی: نقاشی

شهر محل سکونت: کرمان

حرفه: مدرس دانشکده هنر- دانشگاه باهنر کرمان

حوزه فعالیت هنری: هنر معاصر و فعالیت های پژوهشی

Emial: alahkhani@yahoo.com

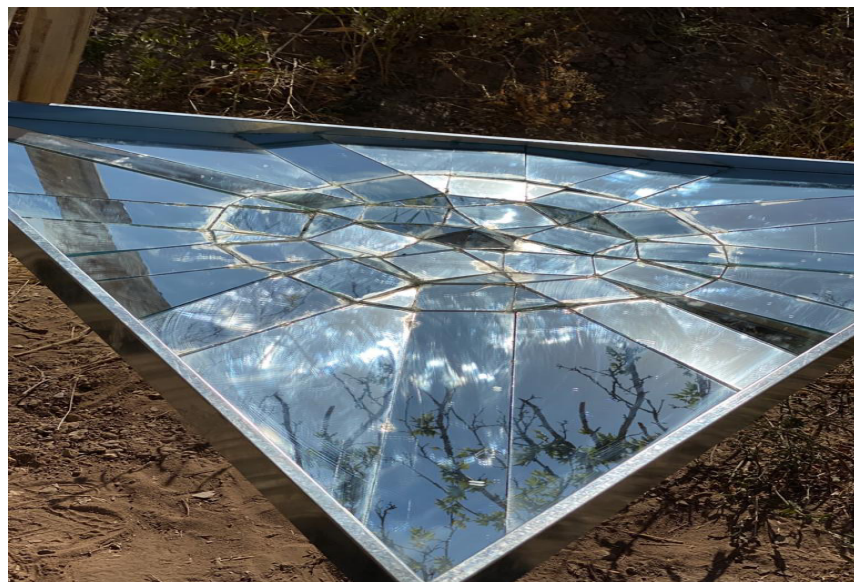
Instagram: @alahkhani

تمام ناتمام، شماره ۳- از مجموعه «شینار»

«شینار» در زبان کردی (کرمانجی) به معنی اثر و رد و نشانی است که از کوچ به جا می ماند. وقتی کوچ صورت رفتن به خود می گیرد، شینار حس و بیانی عجیب پیدا می کند که در رویارویی با آن اغلب به دنبال ساختن تصویری از کسان و شیوه زندگی کسانی که کوچ کرده اند، هستیم. «تمام ناتمام» در ۴۲ کیلومتری شهر در محلی ارائه شده که در گذشته عشایراز آنجا کوچ کرده اند. این اثر از لحظه ایی آغاز می شود که مخاطب برای رسیدن به لوکیشن تعریف شده برنامه ریزی می کند و به نوعی کوچ برای زیستنی متفاوت را می پذیرد. این چیدمان نمودی از امید، پویایی و بازگشت دوباره است که ما را از اثر به موثر می رساند، هرچند کوتاه و گذرا !!!

اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

درنا ابیاک Dorna Abyak

محل تولد: آمل
محل زندگی: آمل
تحصیلات: کارشناسی
رشته تحصیلی در مقاطع مختلف: ادبیات نمایشی/
مجسمه سازی/ آرت تراپی/ گرایش سرامیک
فعالیت ها: مجسمه سازی، نقاشی، تصویر سازی، سفال و
سرامیک

Dornaabyak@gmail.com

هزار درنا

از نگاه من هنرمند آرمان شهر خود را خلق میکند که در آن صلح و امید حکم فرماست . در این قلمرو نگاهی فرا ملیتی، فرا جغرافیایی دارد . به دنبال زبانی مشترک برای گفتگوست. چالش های دنیای مدرن و تجربه شهر نشینی در واقعیت موجود، شکافی بین او و آرمان شهرش ایجاد کرده است. به منظور از بین بردن این شکاف تلاشی در ساختن عناصر موجود پیرامون خود دارد.

جغرافیای محل زندگی، خواستگاه آفرینش هنری هنرمند را می سازد . در منطقه ای که من زندگی میکنم همواره شاهد مهاجرت های بی بازگشت هستم . در فرهنگ ما افسانه ها حکایت از آن دارند که درنا سفیر صلح و نگهبان آب هاست . وجودش پیامی برای آبادانیست . در فرهنگ های شرقی نماد صلح، سلامتی و نوید بخش شفا و بهبودیست...

افسانه ی کهنی در فرهنگ ژاپن وجود دارد که بر اساس آن اگر شخصی هزار درنای کاغذی بسازد، آرزویش بر آورده خواهد شد. از این رو من در خلق این اثر از این پرندۀ ایده گرفته ام. به امید شروع زندگی دوباره زمین...

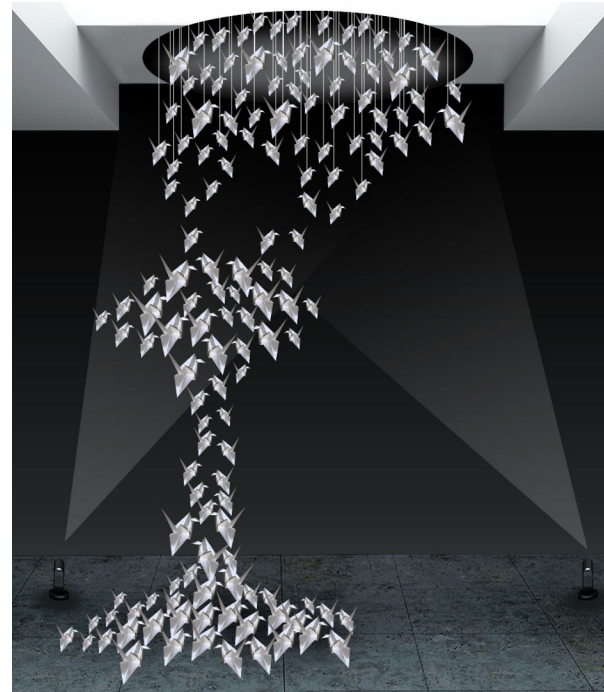
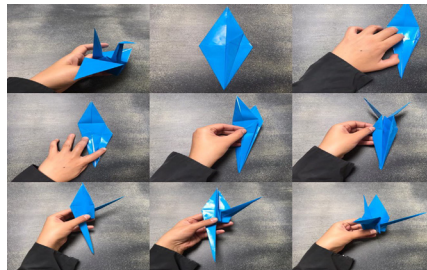
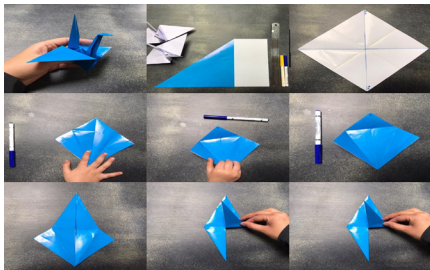
اولین کارگاه اینترنتی هنر معاصر
The First Online Contemporary Art Workshop

Tema opera corale: "Crane's Dream" (Il sogno della gru)
Progetto di Dorna Abyak

This year the association has adopted the beautiful project of the Iranian artist Dorna Abyak and the collaborative work, wants to underline its transnational action. The particularly difficult situation of that geographical area and the role of women in those areas is captured and understood in full communion with the action of Pandara; and therefore it seemed of great significance to adopt with a choral spirit the project of Dorna, our manager of Iran. The collaborative work will be carried out by all the participating ceramic artists. Crane's Dream was born in 2018 and includes 1000 paperclay cranes, to date the artist has collected

کد خبر: 150041 © ۱۳۹۹/۴/۲۲ ۱۲:۲۸:۳۳

پروژه بین‌المللی ساخت "هزار درنا" برای رسیدن به مفهوم صلح / ابیاک: 200 درنا
سرامیکی از سوی هنرمندان خارجی برای نمایش در ایران آماده شده است

درنا ابیاک هنرمند مجسمه‌ساز و عضو انجمن سرامیک ایران پروژه‌ای بین‌المللی را برای ساخت 1000 درنا آغاز کرده که هنرمندانی از سراسر دنیا او را همراهی می‌کنند.

